

Heartstrings.

- "You don't need to see to see."

Derece : NC-18 (18 yaşın altındakiler için uygun değildir.)

Çift: Harry/Snape

Özet : Görmek için görmek gerekmez. Harry Potter bir anda kör olduğunda karşısına çıkan David onun hayatını şekillendirir, arkadaşı olur, görmeden görmeyi öğretir.

Notlar I : Tarih, 28.03.08.. (yayın tarihi:)

Notlar II : İlk başta HD için yazmak istediğim, ama başlamadan önce kararımı değiştirdiğim bir senaryo.. Neden değiştirdim? HD de yazardım aslında, çok da güzel olurdu eminim, ama HD yazarsam daha çabuk sıkılacağımı düşündüm ve bu fikri harcamak istemedim.. Dürüst ve gerçek.

Notlar III : Uzun süredir bu senaryonun fikri üzerine düşünüyordum, nasıl bir tarzda yazacağımı bile düşünmüştüm aslında, daha doğrusu hissetmişim, ama şimdi nasıl yazacağımı bilmiyorum.. Way to Fall'da kendim için önemli bir basamağı çıktım HP senaryoları adına, ve ondan sonra iddialı bir uzun senaryo yazmadım, yazamadım.. Yine de Way to Fall'ın 405'e kattığı şeyin boyutu çok büyüktü.. Şimdi ne olur bilmiyorum, ama umarım güzel olur..

Heartstrings.

- "You don't need to see to see."

10 Ekim

Bir anda çarptı aslında, aniden. O kadar ani ki, nereden çarptığını göremeden.

Acıdan önce renk vardı, siyah. İlk başta sarıydı gerçi, bir anda beyninde çaktı ama sonra yok oldu, mavileşerek karardı, yerini siyaha bıraktı.

Siyahın tonu mu vardı? Varsa o yaşadı, çünkü bir anda etraf karardı.

16 Ekim

"hala mı uyuyor-"
"doğal ron, travmaya girdi-"
"ama yine de.."

sessizlik..

harry elini alnına götürerek yutkunurken gerideki iki figür hızla o tarafa döner, hermione yürürken elini saçlarına atıyor, geri çekerken konuşur

"harry? nasıl hissediyorsun?"

yatakta yatan arkadaşı sesi kuru, gözleri kapalı, mırıldanır

"yorgun.. ne oldu?"
"horcrux sana geri çarptı.. ama iyisin, merak etme.."

harry onaylayıcı bir ses çıkartır, sonra gözlerini açarken bir an parlak ışıktan gözleri kararır, ama karanlık bir türlü gitmezken harry o an anlar, ama yutkunur..

"harry sakın ol-"
"olamam! nasıl olabilirim?! göremiyorum hermione!"

hermione çaresiz, gözleri dolmuş, arkadaşına bakıyorken harry odanın ortasında, nerede olduğunu bile bilmiyorken elleri iki yanında açık, her zaman mana dolu olan yeşil bakışları boş, tavana bakıyor, ama harry tavana baktığını bilmiyor, tüm gücüyle önünü görmeye çalışırken hermione elini ağzına kapatmış, boğuk bir ses çıkartarak döner, dışarı çıkarken harry panikle sorar

"hermione-"
"ben burdayım dostum.."

harry inlerken ron ona ilerler, ikisi sarılırlarken harry olanları idrak edemez, ama tutunur..

17 Ekim

"harry-"
"harry kapıyı aç-"

"harry dostum ses ver-"
"harry, lütfen.."

harry ron da odadan çıkınca kapıyı kilitlemiş, bütün bir gün o kapı bir daha açılmamışken içerden ses gelmiyordu, dışardakiler korkudan ölüyorken kapıyı açamıyorlar, kıramıyorlar, harry'nin sihir isteği onların hepsinden güçlüyken ortada bir dumbledore da yoktur, zaten bir avuç kalmışlardır, hepsi çaresiz, kapının kilidiyle oynamaktan başka bir şey yapamıyorlarken fred ve george kendilerini kilidin mekanizmasına adanmışlardır, kimse içerdeki adama biraz yalnız vakit vermeyi düşünmezken harry yatağa oturmuş, karşı duvara bakıyordu..

"bir şey yapmamız lazım remus-"
"ne yapabiliriz bilmiyorum hermione, harry haklı bir depresyonda-"
"ama her şey bitmiş değil!"

genç kadının sesiyle salon sessizleşirken hermione ona bakan yüzlere devam eder

"şu anda savaşı düşünmüyorum hayır, ama harry'i tanıyorum! hayatı bitmiş gibi davrandığından eminim, ama hayır-"
"hermione, hayatı *bitti*.."

hermione ron'a bakarken kızıl genç adam devam eder

"savaşı düşünmüyorsun, ama düşünmek zorundasın.. harry kör olduğunda elinde bastonuyla gezebilecek biri değil, hayatı artık o odada, bu evde geçecek, *bitti*.."

hermione gözleri dolu, ona bakarak konuşur

"bir çaresi olabilir, vardır-"
"olmadığını biliyorsun.. günlerdir araştırıyoruz,-"
"cerrahi bir operasyon-"
"lupin usul sesiyle konuşur
"*cerrahi* bir operasyon olmayanı var edemez hermione.. o bizim işimiz, ama biz de yapamıyoruz.."

hermione iç çekerek onları geçerken ginny koltukta ağlıyordu, lupin sessiz, bir nefes alarak salondan çıkar..

18 Ekim

"hala mı açmadı-"
"yemiyor da, harry ne olur en azından yemek al, içecek bir şey al-"

kapı sessiz kalmaya devam ederken remus iç çekerek onları geçer, salona girerken içerdeki yoldaşlık üyeleri toplantı yapıyorlardır, harry'nin durumunu bilen sadece as üyelerken diğerleri harry'nin yok edilen en son horcrux'tan sonra dinlenme evlerinden birine gittiğini düşünüyorlardır, remus hiçbirinin bu bilgisini bozmazken kütüphaneye geçer, masaya otururken düşünüyor, sonra bir kağıt çeker..

19 Ekim

"harry.."

oda kapısında remus sessiz, kapıya parmaklarını dayarken diğerlerini uyandırmamak için fısıldayarak konuşur

"harry, seni teselli etmeye veya nasıl olduğunu sormaya gelmedim.. nasıl hissettiğini tahmin bile edemiyorum.. ama lütfen, konuşmamız gerekiyor.. durumunla ilgili arkadaşlarımdan biriyle görüştüm-"

kapı açılırken remus ona bakar, bir an nefesi boğazında tıkanırken karşısında günlerdir traş olmamış sakalları çıkmış, saçları karma karışık, her zaman orada olan gözlüğün şu anda olmadığı genç bir adam varken remus yeşil gözlerin onun biraz yukarisına bakmasıyla toparlanırken devam eder

"ve durumunu incelemeyi kabul etti.."

harry sessizken kapıyı biraz daha açar, remus içeri girer..

---

remus odaya girip de karmaşaya bakarken üzüntüyle iç çekmemek için kendini zor tutar..

odadaki eşyalar çarparak yere saçılmış, bazı şeyler kırılmış, yatak buruş buruş, perdeler açık ama harry farkı bilmiyor, remus odaya bakmamak için dönerek harry'e bakarken bundan da pişman olur, söze girer

"arkadaşım.. güvenilir bir yoldaşlık üyesidir, eski bir üye, ancak ingiltere'de kalmıyor, okul zamanında arkadaşlık, sonra iletişimimiz koptu.. keşke daha çok görüşseydik, ama seçimlerimiz bize ait değildi.."

harry sessizken remus devam eder

"eğer sen de kabul edersen seninle görüşecek-"
"uzmanlığı nedir? doktor mu?"

remus günler sonra onun sesini tekrar duyunca rahatlarak cevaplar

"sayılır.. insan vücudunu iyi bilir, tılsımları kuvvetlidir, iksir bilgisi geniştir ve kara büyülere karşı savunması iyidir, tam bir yoldaşlık üyesi yani-"

"bize bağlı mı?"

"elbette bize bağlı harry, emin olmasam bu sırrı paylaşır mıydım-"

"adı nedir peki? bu kadar bağlı bir üye-"

"david lenthall.."

harry öyle birini tanımıyor, cevap vermezken remus onu izler..

"orada daha güvende olursun, burada seni saklayamayız.. yine de biraz saçını almak istiyorum, arada sırada harry olarak gezecek birilerine ihtiyacımız var.."

harry normalde buna ateşle karşılık verecekken sessiz, başını sallar, remus onun çaresizliğiyle bir an kendini daha da etkisiz hissederken sorar

"ne zaman gitmek istersin?"

"beni ne zaman bekliyor?"

"sen ne zamanı uygun görürsen.. bugünlerde çok işi olduğunu sanmıyorum, etraf durgun.."

"çünkü saldırmayı bekliyorlar.."

remus cevap vermezken harry iç çeker, konuşur

"tamam.. başka çarem yok.."

remus güzel derken harry onun dolapları açıp kapatmasını dinler..

---

ron bir kupaya sıcak kakao doldurmuş, dönüyorken konuşur

"keşke yoldaşlık eski gücünde olsaydı.. o zaman bir çare bulurlardı.."

hermione iç çekerken önünde bir kitap yığını duruyor, genç kadın gözlerini ovar, ron ona kupayı verirken hermione alıp cevaplar

"bilmiyorum ron.. bunu çözebilecek üç kişi vardı, profesör dumbledore,-"

"snape öldürdü-"

"profesör mcgonagall-"

"lucius öldürdü-"

"ve profesör snape-"

"harry öldürdü.."

hermione iç çekerken kupasını yudumlar..

"harry, lütfen, *lütfen* delice bir şey yapmayacağına dair bana söz ver.."

"ne gibi?"

remus açıkça ona bakan surata bir an cevap veremezken harry sorar

"kendimi öldürmek gibi mi?"

remus sessiz kalırken harry hafifçe gülerek konuşur

"bana bunu yaptı.. bunu bile benden çaldı.. ölürsem o kazanır.. bir köşede görmeden, duymadan, hissetmeden de kalsam sırf o piç kurusu için yaşayacağım.. ellerim çok kana bulandı remus, cehenneme gittiğimde beni orada snape karşılayacak, ve onu görmeyi istemiyorum inan.."

remus sessiz kalırken bunu onaylasın mı yersin mi bilememiş, cevap vermez, bavulu kapatırken harry sesleri dinler..

"ronla hermione burada mı-"

"aşağıdalar, çağırmamı ister misin?"

"lütfen.."

remus onun sıkıntısını görmezden gelir, ama harry onun görmezden geldiğini görmezken bir dakika sonra arkadaşlarının odaya girdiğini duyar, korkan adımlar ona yaklaşmazken harry konuşur

"başka bir eve gideceğim, orada bir yoldaşlık üyesi gözlerim için çalışacak.."

hermione kaşlarını çatarken sorar

"kim?"

"david lenthall-"

"o kim-"

"remus'un arkadaşımış.. umrumda değil, bir çare ihtimali varsa eğer, giderim-"

"harry, araştırdık-"

"araştırma bana yaramıyor hermione! bir şeyler yapmam lazım, bu odada duramam!"

hermione sessizleşirken gözleri dolu, başını sallar, ama harry görmezken ron konuşur

"başını sallıyor, ona da kızma dostum, kız kaç gündür uyumuyor-"

"biliyorum, tahmin ediyorum, ama üstüme gelmeyin-"

"gelmiyoruz.. gelmiyoruz harry.. haklısın, git ve araştır, ben olsam çoktan gitmiştim, bizle konuşman bile incelik.."

harry teşekkür eder, ron gülümserken harry görmez, ron konuşur

"gülümsedim.."

harry bunu duyunca bir an durur, sonra başını sallarken remus'un tarafına döner..

"saat kaç?"

"sabah 5, güneş doğmak üzere.."

harry başını sallar, remus'un ona verdiği bavulu tutarken cevaplar

"nereye gidiyorum?"

"oraya gittiğinde david seninle konuşur harry.. sır olarak tutuluyor.."

harry tekrar onaylar, hermione hoşçakal derken harry elini kaldırır, o sırada cisimlendiklerini hissederken gözlerini kapatır..

---

cisimlendikleri yerde harry ilk olarak tuzun kokusunu duyarken martılar çığlık atıyordu, harry etrafında dönerken dalgaların sesini duyar, sert bir rüzgar esiyordu, remus konuşur

"bir sahildeyiz harry, şu anda çakılların üzerindeyiz,-"

"sahile mi cisimlendik-"

"evet.. iki tarafta da çok ev yok harry.."

harry güzel derken yürümeye başlar, ama ayağının altında her an kayabilececek şeyler varken genç adam remus'un kolunu tutar, saçları iyice kırlaşmış remus ona destek olurken ikisi taştan eve ilerlerler..

---

remus'un tahta bir kapıya vuruşu duyulurken harry dik, diğer elinde bavul, dalgaları dinliyor, ne kadar yürüdüklerini oturtmaya çalışırken evin sahilin kenarında olduğunu tahmin eder, o sırada kapı açılırken remus konuşur

"david.. umarım uyandırmadık?"

harry cevap beklerken bir süre sessizlik olur, genç adam yutkunurken karşısındaki adamın onu izlediğini ve şoka girdiğini biliyor, gerginleşmemeye çalışır, o sırada karşıdan cevap gelir

"hayır.. uyanıktım.. geçin.."

harry net ve biraz yumuşak tınısı olan sesi dinlerken remus ona yol verir, harry içeri nasıl gireceğini bilmiyorken bavulu bırakmak için uzatır, muhtemelen david bavulu onun elinden alırken harry konuşma ihtiyacı duyar

"beni görmeyi kabul ettiğiniz için teşekkürler bay lenthall,-"

"işe yararsa teşekkür edersiniz bay potter,-"
"harry.. lütfen.."

karşıdan bir harry duyulur, harry başını sallarken eliyle kirişe tutunarak içeri adım atar, remus arkasından giriyor, konuşur

"harry, sağında bir portmanto var, koridordan yürüyorsun, şimdi salona girdin, sağında koltuklar var, sağ arka duvar cam, sahili görüyor.. sol tarafında mutfak var, yerlerde halı yok.. dümdüz gidersen duvara geldiğinde solunda medivenler başlayacak.."

harry tamam derken o noktada durmaya devam eder, remus sorar

"benden istediğın bir şey var mı?"
"hayır.. sağol remus.."

elini uzatır, remus bir adım atarak tutar ve nerede olduğunu belirtirken harry hafifçe ona sarılır, sonra tekrar geri adım atarak kendini ondan ayırırken remus konuşur

"tamam.. david, bana nasıl ulaşacağını biliyorsun.. harry, lütfen kendine iyi bak.."

harry başını sallar, cisimlenme sesi duyulurken gıcırdayan ön kapı da kapanır, harry derin bir nefes alır..

---

harry ne yapması gerektiğini bilemiyorken büyücülük dünyasının umudu olarak şu anda bu evin ortasında kör bir şekilde duruyordur, david yürürken konuşur

"bavulu odana yerleŝtireceğim.."
"ben de gelebilir miyim?"
"odan üst katta?"
"ve? yürüebiliyorum.."

harry cevap beklerken david bir süre sonra cevaplar

"tamam.. beŝ adım sonra merdivene varacaksın.."

harry sessiz, yavaş adımlar atarken gerçekten beŝincide ayakkabısı ilk basamağa değer, genç adam hafifçe gülümserken adımlar solundan yaklaşır, harry onun geçiŝini duyarken david basamakları çıkarak yukarı gider, harry elleriyle trabzanı bulur ve merdiveni çıkmaya başlarken bu ilk başarısı olacaktır, odaklanır..

---

harry üst kata vardığını anladığında hafifçe gülümserken seslenir

"bay lenthall?"

sol taraftan ses cevaplar

"dümdüz yürü.. 12 adım.."

harry adımlarını sayarak yürürken 12'de eli kiriŝi bulur, genç adam o sırada kaşlarını çatarak konuşur

"evi ezbere mi biliyorsunuz?"
"geleceğini ve durumu öğrendince ezberlemek zorunda kaldım.."

harry onun düşünceliliğiyle bir an afallarken ilk defa birisi ona nasıl olduğunu ve nasıl başa çıkacağını ve diğer başka bir sürü soruyu sormuyordur, tam aksine ondan önce kabullenmiş ve ona göre önlem almış biri varken-

"teşekkür ederim.."

harry kendini tutamamışken karşıdan cevap gelir

"odada yerde hiçbir şey yok.. kırılacak eşyaları da çıkarttım, dümdüz gittiğinde yatağa varacaksın.."

harry onu geçerek odaya girer, dümdüz giderken bacakları yatağa değince gülümser..

---

david bavulu yatağın üzerine koyarken harry konuşur

"ben yerleştirebilirim-"

"elbette yerleştirebilirsin.."

david dönerek çıkar ve adım sesleri merdivenden alçalarak uzaklaşırken harry sessiz, yatağa oturur, bavulu eliyle destekleyerek yere koyar, pencerelerden temiz hava içeri giriyorken soğukluk umrunda değil, geri uzanır, derin bir nefes alırken gözlerini kapatır ve aşağıdaki sesleri dinler..

---

evin sahibi genç adam merdivenleri dönünce dümdüz giderek banyoya girerken kapıyı arkasından kapatır, sırtı kapıda, derin bir nefes alır, gözleri kapalı, nefesini bırakırken parmakları tahtaya dayalı, dikleşerek kendini kapıdan ayırır, ses çıkartması için musluğu açarken su gürül gürül akarak lavaboyu dolaşır, koyu gözler onu izlerken yukarıdaki misafir onun yüzünü görmüyor, bakışları hissetmiyorken severus snape sessiz, aynada kendisine bakar..

remus'un mektubunu gördüğünde bir şeyler olduğunu anlamıştır, severus'un iletişim için tek şartı remus'a veya potter'a bir şey olmasıdır, remus'a bir şey olması potter'a bakabilecek bir yetişkin kalmayacağı, potter'a bir şey olması da her şey demekken snape mektubu hızla okumuş, ve bir süre kıpırdamadan yerinde oturmuşken şimdi ne olacağını düşünmüştür..

ölü bir adamdır severus snape, öldüğüne dair yüzlerce şahidi vardır..

severus o gün çatışma olacağını biliyor, kimse onunla ilgilenmeyeceği için remus'la iletişime geçmek için o günü seçmiş, ölüm yiyenlerden birini de imperius altına sokup çok özlü iksir içirmiş ve kendisi gibi çatışmaya yollamışken remus'un eline snape'in öldürüldüğü haberi ulaşınca ikisi de ne yapacaklarını şaşırılmışlardır..

snape'in ortaya çıkması karanlık taraf için ölüm cezası gerektirecekken aydınlık taraf için ayrı bir kaos olacaktır, remus onun gerektiğinde ortaya çıkacak bir silah olmasını istemişken severus da artık çift taraflı olamayacağını, o şansını müdürü öldürdüğü gün kaybettiğini biliyorken karanlık tarafta kalmamak için tek bir şansı var, kabul etmiştir..

buraya gelmiştir, ıssız bir sahil kasabası, kimsenin aklına gelmez..

ama snape'in aklındaki şey onu potter'ın öldürdüğüdür, öylesine bir nefret, öylesine bir güç, görenler kimsenin ona karşı koyamayacağından emindirler, öylesine yeşil bir ışık..

evet onu harry potter öldürmüştür, istese daha iyisi olamazdır, ve şimdi harry potter buradadır.

snape hayır demiştir ilk başta, büyük bir hata bu, ama gerçekler önemlidir, harry göremiyordur, yoldaşlık onu orada tutamayacaktır, ve kimsenin bilmemesi gerekiyordur.. söz ortaya çıktığı an çıkacak karmaşa korkunç olacaktır..

remus her şeyi araştırmıştır, eğer bir çözüm varsa, bunu artık ancak severus bulabilir, lütfen demiştir mektubunda, eski düşmanlıkların hala varsa da, bunu yap severus, lütfen.

lütfen onu yanına al, lütfen onu koru, ve lütfen bana bir çare olduğunu söyle.

herkes *savaş için* çare istiyordur, severus aptal değildir, ve hiçbir söz vermemiştir, böylesi bir sorumluluğu tekrar üzerine almaya niyeti yok, ama yine de kabul etmiştir..

potter için etmiştir, neden bilmiyordur, onu öldüren adamı kurtarma olasılığını neden kabul etmiştir bilmiyordur, ama harry onu öldürerek onu kurtarmıştır, bilmeden de olsa..

şimdi de severus belki onu kurtarabilir, harry bilmeden.

kimliğini gizlemeyi şart koşmuştur, potter'ın bir de o şoku yaşaması kabul edilemezdir, remus elbette diyerek onaylamıştır, sen ne istersen o olacak, hakkın..

severus, potter'ın gelmeyi kabul edeceğini düşünmemiştir aslında, ama güneş doğarken kapıya vurulmuştur, ilk defa.

snape onu yıllar sonra tekrar gördüğünde böyle bir şey olacağını hiç düşünmemiştir, 3 yıl boyunca onunla tekrar karşılaştığında neler olabileceğini düşünmüştür evet, ama böylesi bir olasılık *hiç* aklına gelmemiştir,-

snape hala görüntüyü kafasından atamıyordur, kapıyı açtığı anda gördüğü şey, o ifade, o harry gitmiştir sanki.

kıpırdayamamıştır severus, bir an tamamen donduğunu hissetmiştir, harry ona bakıyor ama onu görmüyordur, yıllarca izlediği yeşil gözler *boş* bakıyordur, snape o an garip bir ses çıkartmamayı mucize olarak tanımlıyorken sesini nasıl kontrol ettiği bile muammadır..

korkunç şeyler oluyordur, yukarı katta bir bomba vardır, ve snape ne yapacağını bilmiyor, ona nasıl davranacağını bilmiyor, o da en az potter kadar önünü göremiyorken kapıyı açarak çıkar, mutfığa gider..

---

snape merdivenleri çıkarak uzun süredir ses çıkartmayan konuğunun kapısına giderken onun yatakta uyuyakalmış olduğunu görünce iç çeker, yürüyerek gidip pencereleri kapatırken remus'un ona söyledikleri aklındadır, harry günlerce gecelerce kendini kapatmış, konuşmamış ve hiçbir şey yememiştir, snape bunu gözleriyle de görebiliyorken sessiz adımlarla çıkar ve kapıyı arkasından çeker, sanki gürültü çıkartacakmış gibi.

21 Ekim

harry gözleri kapalı, dalgaların sesini duyarken bir an neden dalgaların sesini duyduğunu düşünür, hızla gözlerini açarak dikleşirken gözlerini açmasına rağmen hiçbir şey göremediğinde gerçekliği oturur, neden burada olduğu, *niye* burada olduğu, ve en önemlisi hiçbir şeyin rüya olmadığı suratına çarparken harry nefesleri kesik, çıkarttığı ses kulaklarında, yatakta oturur..

HP'nin orijinal plotuna sadık kalmak istiyorum, ama bir tane değişiklik de yapmak istiyorum.. Diyelim ki okulda bir 8. sınıf olmuş olsun ve Snape o sene Dumbledore'ü öldürmüş olsun.. Plotları ve olay örgülerini değiştirmiyorum, sadece 6. seneyi 8. seneye transfer etmeyi teklif ediyorum, eğer öyle kabul edersek çok daha geniş bir açım olacak.. Evet, devam..

---

severus yukardaki gürültüleri duyunca hızla elindeki bırakır, merdivenlere giderken basamakları daha önce hiç bu kadar hızlı çıkmamış, kendisi bile şaşırırken yine de sebebi açıktır, eski profesör gece açtığı kapıdan içeri girerken harry karşı duvarın orada, dolabı elleriyle tutuyor, sağ ayağını geriye bükmüşken snape kazayı anlamış, konuşur

"günaydın.."

harry onun geldiğini duymuş, ama cevap onu şaşırtmışken hızla o tarafa döner ve farkında olmadan snape'in gözlerine bakarken severus bir an gerilir, potter'ın onu görse şu an durumun farklı olacağını biliyor, beynine gerçekleri oturturken harry hafifçe gülümser

"günaydın.."

snape onun yüzünü izlerken genç adam tekrar dolaba döner..

---

harry elleri dolapta, bir süre konuşmadan karşısındaki tahtayla yüz yüze dururken snape onu bekler, bir süre sonra genç adam hafifçe gülümseyerek fısıldar

"göremiyorum.."

snape sessiz, cevap vermezken harry ona dönerek tekrarlar

"göremiyorum.. simsiyah.. büyük bir boşluk.. her şeyi bana tamamen tanımlasan, yerlerini ölçekle versen bile göremiyorum, bilmiyorum.. korkunç bir şey bu-" harry derin bir nefes alarak ellerini iki yana açarken snape onun paniklediğini anlar, konuşur

"araştıracamız.. bir çözümü olabilir-"

"olmayabilir de-"

"ama *olabilir* de.."

harry yutkunurken snape devam eder

"o zamana kadar alışman gerekiyor, doğru.. çözüm varsa bile, hemen ulaşabileceğim bir yerde değil, orası kesin.. o zamana kadar.."

snape devamını bulamazken harry tamamlar

"saklanacağım.."

"doğru.." harry sessiz, sorar

"ya birisi ölürse?"

"herkes her gün ölüyor-"

"ya birisi *harry* olduğu için ölürse?"

snape onların çok özlü iksire başvuracaklarını anlamış, cevap vermezken harry iç çeker, sonra bir adım atarken snape onun önündeki bavulu görmediğini biliyor, ama bir şey demez, harry ona çarparak bir an takılırken dengesini bularak dikleşir, sonra eğilerek bavulu alır, kaldırır, dönerek üç adım gider ve yatağa bırakırken snape sessiz, dönerek çıkar..

"bay lenthall-"

severus aşığıda, başını kaldırırken harry trabzana tutunuyor, tekrarlar

"bay lenth-"
"efendim?"

snape o tarafa çıkarken harry onun sesini dinliyor, konuşur

"banyoya girmem lazım.. kaç gündür duş almıyorum-"
"bu tarafta.."
"ne tarafta?"

snape onun suratına bakarken iç çeker, tekrarlar

"solunda.. koridorun sonunda, kapı kapalı-" onu geçer, yürüyerek banyonun kapısını açarken harry sessiz adımlarla yürür, o sırada midesi guruldarken snape dahi bunu duyabilir, ama bir şey söylemezken harry banyonun kapısında durur, snape o anda hatırlarken konuşur

"evet, kabin düz gidince karşında, şu anda sağında lavabo var, ilerisinde de tuvalet.. havlu lazım olacaktır-" snape dolapları açar, o sırada neler yaptığını düşünürken cevap vermez, bir bornoz çıkartıp onun eline verir, harry teşekkür ederken snape konuşur

"kafanı yarma potter.." harry yine o garip gülümseyişle cevap verirken snape onu geçerek çıkar, kapıyı arkasından kapatmaz, aralık bırakır ve sonra aşığı inerken mutfağı gider..

---

harry ellerindeki bornozu bir an nereye koyacağını bilemez, bir şeyi kırıp dökmek istemiyor, yere çökerek bornozu yere koyar, sonra tekrar dikleşerek ellerini iki yana açarken sol eli duvara değer, sağ eli hala havada, genç adam sessizce üzerindeki kazağı ve kotu çıkartır, onları da yere koyarken sol eliyle duvara tutunuyor, eğilerek tuvaleti arar, bulunca dikleşirken bir an ne yapacağını şaşırır, tuvaletini nereye yaptığını tahmin bile edemeyeceğı için yapmazken dudaklarından bir oh dökülür, harry sessiz, dönerek kabine tutunur, içeri girer ve kapıyı kapatır..

---

harry kafasına doğru şeyi sürdüğünü sadece ümit edebilirken koku onu sarar, genç adam boğazı gıdıklanırken hafifçe gülerken suya döner, sıcak su günlerdir başına gelen en iyi şey, harry derin bir nefes alarak duvara dayanırken su üzerinden akıp gidiyor, onu temizlemeye çalışırken harry ne kadar süre öyle durduğunu bilmez, gözleri kapalı, karanlığı gerçek, nefes alıp verirken-

"harry?" harry dikleşirken konuşur
"iyiyim, dalmışım.. çıkıyorum, kafamı yarmazsam.."

suyu kapatır, david diğer tarafta kıpırdamıyorken harry kabine tutunur, ıslak, su saçıyor, ama şu anda yapabileceğı bir şey yokken ayağı bornozuna değince eğilerek alır, tüm tüyleri diken diken olmuş, önünü kapatırken konuşur

"tamam-" kapı açılır, harry devam eder
"bay lenthall, umarım kızmazsınız, ama-" harry bir an cümleyi tamamlayamaz, david ne olduğunu sorarken harry cevaplar
"tuvaletimi banyonuza yapmak zorunda kaldım.." ve cevap bekler, david konuşur

"problem değil.. halletmemiz gereken çok şey olacak, ihtiyaçlarını söylemelisin.."

harry başını sallar, kendini bir an tekrar genç harry gibi hissederken devam eder

"umarım kafama doğru şeyi sürmüşümdür-"

"bütün banyo şampuan kokuyor-"

"güzel.."

harry gülümser, sonra eğilerek eşyalarını almak isterken david konuşur

"bırak potter, hepsi kokuyor.."

harry bırakır, dikleşirken kaymamak için ayaklarını tamamen yere basarak yürüyor, konuşur

"banyoyu ezberlemem gerekecek-" david'e toslarken kollar onu tutar, harry özür dilerken david onu çevirerek önüne geçirir, harry halıya basınca rahatlarırken dümdüz gider, odasına girdiğini hissederken david konuşur

"eşyalarını çıkarttım-"

"gerek yoktu bay lenthall-"

"vardı, yatağın üzerinde şimdi giyebileceklerin duruyor.. giyin, aşağı gel, kahvaltı hazır.."

"tamam.. teşekkür ederim bay lenthall-"

"bay lenthall'ı kesersen sevinirim.."

harry bir an durur, sonra başını sallarken cevaplar

"siz de potter'ı bırakırsanız.. bana potter denilmesinden hoşlanmıyorum.."

"neden? soyadın değil mi-"

"bana birini hatırlatıyor.."

snape ona bakarken harry sessizdir, snape konuşur

"aşağıdayım.. harry başını sallar, snape dönerek kapıyı arkasından kapatır, sonra ilerleyerek merdivene inerken harry'nin başka birinden bahsettiğinden emindir, düşünmez..

---

harry giyinmiş, bu sefer dolaba çarpmaz, kapıyı el yordamıyla açar, yürürken konuşur

"bay le-david, aşağı geliyorum-" aşağıdan tabak çanak sesleri cevap olurken harry her basamağa iki ayağını koyarak yavaş yavaş iner, o sırada basamakları sayarken david konuşur

"bu yüzyılda gelersen eğer-" harry hafifçe gülerken elleri iki yanında açık, konuşur

"daha önce körlerle ilgilendiniz mi?"

"hayır, ilk oluyorsun.. özel bir bilgi gerektirmiyor, önüne dikkat et-" harry son anda iskemleyi tutarken snape onun kendi iskemlesine oturmasını izler, uzanarak onun önünden kendi bardağını alır ve değiştirerek diğer bardağı onun önüne koyarken harry dışarıyı dinliyordur, konuşur

"ev sizin mi?"

"artık evet.."

"önceki sahibi ne oldu?"

"bilmiyorum.."

harry gülümser, ellerini masaya koyarken snape de oturuyor, konuşur

"tabağında yumurta ve peynir var.. tam önünde de bir bardak süt-"
"süt?"

"çok zayıflamışsın.. en son gördüğümde böyle değildin-" harry başını kaldırarak ona bakar, snape yine gerilirken konuşur
"gazetede gördüğümde.."

harry *ohlar*, sonra tekrar elleriyle her şeyin yerini bulmaya çalışırken parmakları bir kaseye girer, harry özür dilerken eli yağ olmuş, david konuşur

"dur-" kalkar, giderek bir şey getirir, sonra onun eline bırakırken harry teşekkür ederek havluya siler, sinirle gülerek konuşur
"sıvıları benden uzak tutmak lazım-"
"gerek yok, ikimiz de ölmeyiz.."

harry havluyu kenara koyar, sonra el yordamıyla çatalını bulurken konuşur

"yumurta nasıl?" david başını kaldırırken cevaplar
"efendim?"
"yumurta.. nasıl? çatalı daldırarak mıyım öylece?"

snape ona bakarken önlerindeki aşamaların büyüklüğü suratına bakar, profesör bir süre cevap vermeden onu izlerken herhalde ömrü boyunca hiçbir zaman ona bu kadar bakmamıştır, harry gerginleşiyorken snape cevaplar

"tavadaydı, ama bugün katı yemen daha kolay olacaktır-" onun tabağını alıp kaldırır, yerine yine kendi tabağını koyarken harry üzgün olduğunu söyler, snape konuşmazken üzgün olanın kim olduğunu bilemez, susar..

---

harry sessiz, yavaş ama seri bir şekilde karnını doyuruyorken snape her dilim bitmeye yakinken yenisini yakına koyuyordur, o sırada artık adam olmuş çocuğu izliyorken harrynin omuzları güçlenmiş, genişlemiştir, siyah saçları zaten hala karman çormanken artık iyice savruluyordur, gözlük yoktur, ama sakallar onun yerine değişiklik yaratıyorken snape onun yanaklarına, çenesine bakıyor, boynundan ellerine geçiyorken eller gittikçe masaya daha da hakim oluyor, nereye bastıracağını biliyorken snape onun nasıl yaşayacağını bilmiyor, derin bir nefes alarak camlardan dışarı bakar, sahile vuran dalgaları izlerken harry'nin artık bunları göremediği sanki bir anda beynine vurur, snape dönerek karşısındaki adamın suratına bakarken harry sanki hissetmiş, başını kaldırarak ona bakar, ikisi göz göze duruyorlarken snape boşluğa dayanamaz, bakışlarını kaçırarak kalkarken harry ekmeğine döner..

---

severus yeni çayıyla gelmiş, otururken konuşur

"çok cesursun.."

harry ağızında lokması, ona yönelirken severus bunu söyleme ihtiyacı duyuyor, bir şekilde onun *artık* takdir edilmesi gerektiğini hissediyorken devam eder

"gözlerini kaybettin, ama hala gülümsüyorsun.. ve kahvaltı ediyorsun.."

harry hafifçe gülümser, ekmeğini didiklerken cevaplar

"10 gün oldu.. 10 gündür bir odada oturup ağlıyorum.. artık çıkmam gerekiyordu.."
"ben kendimi öldürürdüm.."
"çok çekiciydi.. ama yapamadım.. yaşamaya mecburum, ölürsem o kazanır.."

snape onu izliyorken harry gülümsemesi solmuş, ekmeğiyle oynarken devam eder

"depresyona girersem nasıl çıkacağımı bilmiyorum.."

snape bunun doğruluğuyla iç çekerken harry başını kaldırır, konuşur

"ama belki bir çözüm vardır.. olmasa bile bir odada oturamam, ilk defa hayatım mahvolmuyor, değil mi?"

"gryffindor.."

harry gülümser, sonra el yordamıyla bardağını bulur ve kaldırarak dudaklarına götürürken bardağı indirerek konuşur

"sakallarım çıkmış-" eliyle yanaklarını kaşırken mırıldanır

"sakal sevmiyorum, sivilce çıkıyor, kaşınıyorum, bunları alamaz mıyız?"

snape onu izlerken mırıldanır

"alabilirsin-"

"sonra da boğazımı keserim.."

snape sessiz, cevap vermezken harry elini indirir, diğer elinde bardağı, konuşur

"muggle'lar bunun için makine kullanıyorlar.. onu alabilir miyiz?"

"köye inmiyorum-"

"ama ihtiyaçlarım olunca söylememi istedin.."

snape iç çeker, kalkarken konuşur

"bakarız.. sütünü iç.."

ve tabakları toplayıp tezgaha giderken harry gülümseyerek sütünü içer..

---

david masayı topluyorken harry salonu adım adım geziyor, elleriyle eşyalara dokunuyor, kafasında bir resim çizmeye çalışıyorken konuşur

"daha önce görüyor olmam iyi mi kötü mü bilmiyorum.."

david ne gibi diye sorarken bir dolabı kapatır, harry elleriyle kanepenin boyuna bakıyorken cevaplar

"renkleri biliyorum.. şekilleri biliyorum.. görmesem de hayal edebiliyorum.. bu koltuk ne renk mesela?"

"bej-"

"görebiliyorum şu anda.. daha önce sahil gördüm, daha önce ahşap kütüphane gördüm.."

david o tarafa yürüyor, cevaplar

"demek ki güzel bir şey-"

"ama artık göremiyorum.."

david derin bir nefes alır, sonra konuşur

"evet, göremiyorsun.. ve bu alışman gereken yeni bir durum.. eskiden sihir yapamıyordun, ama şimdi yapıyorsun, alıştın-"

"gözlerim yerine sihrimin gitmesini tercih ederdim-"

"emin misin?"

harry elbette diyecekken david keserek tekrarlar

"emin misin? savaş hala devam ediyor.. sihir güçlerini kaybedip hala görebilsen daha çok tehlikede olmaz mıydın? en azından şu anda biri içeri dalsa onu yok edebilirsin.."

harry sessiz, bunu düşünüyorken david geri döner..

"david?"

david işini bitirmiş, o tarafa geliyorken efendim diye cevaplar, harry oturuyor, konuşur

"seni de görebilir miyim?" snape kaşlarını çatarken harry açıklar

"bütün salonu çizdim.. galiba.. özel bir duvar yoksa.."

snape anlamışken geri adım atarak konuşur

"gerek var mı?"

"sen beni görüyorsun.."

"senin yüzünü herkes biliyor.."

harry gülümser, snape acıyı görürken sessiz, derin bir nefes alır..

---

harry david'in karşısındaki sehpaye oturmasını duyuyorken ellerini kaldırır, konuşur

"çok garip olacak.. ilk defa suratını daha önce görmediğim biriyle konuşuyorum aslında.."

david cevap vermezken harry sessiz, gerek olmamasına rağmen gözlerini kapatır, ellerini onun omuzlarına koyarken hafifçe sıkar, sonra genişliğine bakarken snape onun yüzünü izliyor, kıpırdamıyorken harrynin sağ eli boynuna çıkar, parmakları derisinde geziyor, sakal olmadığını görünce gülümser

"benden daha temizsin.."

snape cevap vermezken harry'nin parmakları onun yüzünün çevresini dolaşır, şeklini çizerken alnından inerek gözlerine geçer, snape gözlerini kapatırken harry onun titreyen göz kapaklarından geçer, snape tekrar gözlerini açtığında onun da gözlerinin açık olduğunu görünce harry sorar

"gözlerin ne renk?"

"koyu.. siyaha yakın.."

harry ohlarken snape kendisine kızar, ama düşünmeden cevap vermiştir, harry'nin parmakları onun yanağında, gezer, burnundan inerken dudaklarını çizer, ince ve birbirine bastırılmış dudaklar parmaklarının altında dururken harry fısıldar

"eskiden tanıdığım birine benziyorsun.. ama ne kadar benziyorsun tartışılır.. onun da dudakları böyleydi, gözleri koyuydu.."

snape dudakları onun elinin altında, *bilmediği* için sorar

"kim?" harry gülümserken cevaplar

"severus snape.. tanıyor musun?"

"adını duymuştum.. iksir profesörü.."

harry evet derken onun saçlarının uzunluğuna bakar, snape'in saçları eskisi kadar yağlı değil, çünkü artık o kadar iksir yapmıyor, memnun olurken harry de devam ediyordu, gülümsemesi yüzünde eski bir tebessüm, mırıldanır

"bana potter diyen de oydu.. onun gibi konuşuyorsun, belki de onun ruhu sana geçmiştir.."
"öldü mü?"

harry cevap vermez, elini ondan çekerken mırıldanır

"öldürüldü.. şimdi burada olsa ne yapardı merak ediyorum.. zevk alacağı kesin, her zaman karşı koyamayacağım bir güçle sınanmamı isterdi, yeterince sınanmamışım gibi.."

snape onu izliyorken sorar

"hain miydi sence?" harry gülerken cevaplar
"elbette haindi.. dumbledore'u öldürdü, gerçi sonrasında bir sürü hikaye çıktı biliyorsun, biliyorsun değil mi?"
"kim bilmiyor ki?"

harry hafifçe gülümserken cevap vermez..

"dumbledore gerçekten ölüyormuş, o da ona yardım etmek için onu öldürmüş, herkes buna inanıyor.."

"ama sen inanmıyorsun?"

harry gülerken ona dönerek cevaplar

"inansam da çok geç-"
"ama inanıyor muydun?"

harry sessiz, bir süre düşünürken sonra mırıldanır

"eğer öyle olsaydı, geri dönebilirdi.. ama dönmedi.. öldürüldüğü gün oradaydım david, sanki beni tanı mıyordu.. ona sordum, kaç defa sordum, ama bana saçma sapan cevaplar verdi, yoldaşlıkta geçirdiği onca yılı hiçe sayıyordu resmen, ben ona bir şey ifade etmiyordum evet, ama dumbledore'un anısına saygısızlıktı, herkesin söylediği şey doğruysa bile, neden bana karşı devam ediyordu? bana bir işaret verebilirdi, herhangi bir şey, ve belki inanabilirdim-"

"belki-"

"ama inanabilirdim.. daha önce de ona inandım, ve bu sefer yüzüstü düşmeyeceğimden emindim.. ama sonra o gece oldu, ondan sonra da snape kaçtı.. bir daha onu göremedim, birkaç kere hariç, ama onlarda da hep yoldaşlığı reddetti.. sonrasında da o gün geldi.."

bir süre sessizlikten sonra harry onun sesini duyar, david soruyordu

"onu sen mi öldürdün?"

harry sessiz, yutkunarak başını sallarken david cevap vermez..

"yapmak zorundaydım.."

"neden?"

harry hafifçe gülerek ona dönerken cevaplar

"neden mi? yapmak zorundaydım da ondan.. yapacağını biliyordu, o gerizekalı her zaman ne yapacağını biliyordu, karşıma çıkması intihardan başka bir şey değildi-"
"ama onu öldürdün-"
"çünkü öldürmem gerekiyordu!"

David sesi değişmemiş, konuşur

"Snape'in de Dumbledore'u öldürmesi gerekiyorsa-"
"Ben Snape'i her şey için öldürdüm! bu kadar şey yaşandı, hala o adamın eteklerini öptüğü için öldürdüm! benim yanımda olması gerekiyordu.."

Snape şokla ona bakıyorken Harry devam ediyordu

"Benim eteklerimi öpmesini istemedim hiçbir zaman, ama doğru taraf benim yanımdı.. Snape zekiydi David, hepimizden çok daha zekiydi, ama o zekayla hala o adamın yanında durması bana acı veriyordu.. o bile ordaysa ben neden burdayım diye düşünmediğim gece yoktu, inan bana, hala da yok.."

Snape sessiz, kıpırdamıyorken Harry gülerken camların tarafına bakar, konuşur

"Adamdan kurtulmak için onu öldürdüm, ama tam aksi oldu.. 3 senedir peşimi bırakmıyor, şimdiye kadar çok pişman olmanın eşiğinden döndüm, belki yanlış anlamıştım, belki rol yapıyordu, belki, belki, belki.. ama en çok şu an burada olmasını isterdim.."

Snape yutkunurken Harry tekrar ona dönerek gülümser

"Yanlış anlama, minnettarım.. burada olmasam hala o odada kapalı olurum.. ama yine de.. Snape burdaydı-" eliyle göğsünü gösterir, devam eder
"İyi de olsa, kötü de olsa, oradaydı.. onunla tartışmak, onun orada olduğunu bilmek bana ateş veriyordu.. şimdi ateşim söndü.. en çok da şimdi söndü.."

Snape kalkarak diğer tarafa giderken Harry dalgın, döşemeleri izliyor, mırıldanır

"Dirilip benimle konuşmasını isterdim.. bana körlüğü bile unutturabilirdi, eminim.. bağırdık, kavga ederdik, etrafı yıkardık, ama ateşimi tekrar yakardı.."

Snape sessiz, sahili izliyorken Harry konuşmaz..

"Çocukların var mı David?"

Snape düşüncelerinden uyanırken o tarafa döner, cevaplar

"Hayır.."
"Benim de yok.. muhtemelen olmayacak da.."

Snape onun girdiği düşünce yokuşunu beğenmemiş, o tarafa yürürken sorar

"Işığı görebiliyor musun?"

Harry kaşlarını çatarken Snape açıklar

"Körlükler ışığı görme derecelerine göre sınıflandırılır.. aydınlık ve karanlık arasındaki farkı hissedebiliyor musun?"

harry sessiz, düşünürken cevaplar

"hayır.. hep aynı siyah, çok büyük bir siyah-"
"tamam.."

harry susar, snape diğer koltuğa otururken konuşur

"bu bir ipucu olabilir, fiziki değil de, tamamen sihirsel bir körlük olabilir-"
"ve kalkabilir mi sence?"

snape onun yüzünün aydınlanmasına bakarken cevaplar

"bilmiyorum harry.."

harry sessiz, başını sallarken cevap vermez..

---

harry david onun gözlerine bakarken sessiz, söylendiği gibi kıpırdamadan oturuyordur, david onu evin arka tarafındaki odalara götürmüşken burasının iksir odası olduğunu söylediğinde harry gülmüştür, david neden güldüğünü sorunca da söylememiştir, bu adam ona snape'i hatırlatıyordu ama snape değildir, harry bunu her adımda hissediyorken david geri çekilince sorar

"evet?"

"bilmiyorum, biraz sabır potter.."

harry sessiz kalır, david bir şeylere bir şeyler yazıyorken harry kulakları havada, onun gidip şişelerle uğraşmasını dinlerken sorar

"iksirde iyi misin?"

"olabildiğince.."

"bunca zaman neredeydin? yoldaşlığın iksir uzmanına ihtiyacı vardı.."

"dışardan yardım ediyordum.. kalabalıklar bana göre değil.."

"snape olmadığına emin misin?"

snape onun önünde derin bir nefes alırken harry gülümser

"şaka yapıyorum.. ama seni öyle gözümde canlandırmaya başladım, haberin olsun.."

david cevap vermez, şişeyi onun dudaklarına dayarken harry alarak içer..

---

harry devamlı çenesini kaşıyorken *snape*'e daral gelir, en sonunda konuşur

"kaşınmayı kesecek misin?" harry elini indirirken cevaplar

"alınması gerek demiştim-"

"bugün köye inmeyeceğim potter-"

"o zaman jilet ver-"

"ve sen de kendini doğra-"

"o zaman sen kes!"

snape onun feryadıyla susarken harry sesini alçaltır, snape iç çekerek kalkar ve defterini bırakıp onu geçerek çıkarken harry de kalkarak onun sesini takip eder..

"otur-" harry oturur, snape gözlerini devirirken harry suyun sesini dinler, o sırada alnından bir el bastırarak başını geriye yatırırken konuşur

"kıpırdama-" harry suratına sürülen şeyle gözlerini kapatırken mırıldanır
"yine de muggle ürünleri kullanıyorsun-"
"hiç inmediğimi söylemedim, konuşma.."

harry susar, burnundan alıp verdiği nefesi onun eline çarpıyorken snape bir an bu duruma *nasıl* geldiklerini düşünür, daha bu adam onu 3 sene önce öldürmüyor mudur, snape jileti alırken onun başını daha da yatırır, harry itiraz etmezken snape konuşur

"neden bana güveniyorsun?"

ve gözler açılırken harry sessiz, cevaplar

"başka seçeneğim var mı?"

ve cevap beklerken usul bir *kıpırdama* duyulur, harry tekrar gözlerini kapatırken jileti hisseder..

---

snape sessiz, onun yüzünü izliyor, tutuyor, temizliyorken harry gözleri kapalı, hafif nefesler alıp veriyor, sanki bir transta geçmiş, hiçbir şey söylemiyorken severus kendisinin bile transta olduğunu düşünüyordur..

sessizce jileti temizler, sonra tekrar onun yanağından indirirken harry başını biraz yana eğerek ona yardım eder, snape sessiz, dönerek jileti tekrar arındırır, sonra çenesine gelirken onu saçlarından biraz sıkarak geri eğer, harry başını geri bırakırken severus sessiz, jileti onun boynundan yukarı çıkartırken harry yutkunur, severus bir an durur, sonra tekrar devam ederken harry nefesini dudaklarından bırakıyor, mırıldanır

"ben bu kadar uzun sakalla 50 kere kesmiştim bir yerimi-" harry hızlı bir nefesle geri kaçarken snape de küfreder, dönerek pamuk alırken harry eli çenesinde, kanayan yere bastırıyor, gülerek konuşur

"sen de normalmişsin, güzel-" snape onun elini çekerken cevaplar

"konuşma demiştim-" pamuğu bastırır, harry iç çekerken snape sonra pamuğu atar ve daha dikkatli devam eder..

25 Ekim

"potter?"

harry o tarafa döndüğünde malfoy'u görürken gözlerini kırıştırır, sarışın delikanlı ayakta, ona bakarak kıpırdamıyorken harry konuşur

"bu rüya mı?"

"öyle olmalı.."

harry başını yastığa bırakırken tavana bakar, sonra tekrar ona dönerken konuşur

"rüyamda seni görüyorum, ilk görebildiğim şeye bak-"

"karanlık zamanlarda çözemediğimiz şeyleri görürüz derler.."

harry çok net gördüğünü mırıldanırken draco yatağın kenarına oturuyor, sorar

"nasıl gidiyor?"

"boş.. 15 gün oldu.."

draco bildiğini söylerken harry mırıldanır

"neden seni görüyorum? Esas çözemediğim sorun sen değildin-"
"diğer sorunu görmeye hazır mısın sence?"

harry değilim derken draco başını sallar, ikisi rüyanın bitmesini beklerler..

---

harry gözlerini açtığında artık tanıdıklaşan siyahı bulurken nefesini bırakır..

dışardaki dalgalara eşlik eden matların sesleri ona saatin daha erken olduğunu söylüyorken harry 5 gündür bu evde yaşıyor, her gün daha dik duruyor, ama diklikler artık bir işe yaramıyordu..

genç adam evdeki sesleri duyarken aşağıda biri yürüyordu, harry o birinin tek kişi olduğunu biliyor, adım seslerinden onun nereye gidip ne yaptığını tahmin ederken o adamın hayatına da böylesine girdiği için üzülüyor, ama yapabileceği hiçbir şey yok, öylece yatıyordu.

En son 25 Ağustos'ta yazılmış, 9 Ekim'de bakılmış, bugün 21 Ekim.

S ; Missy Higgins - The Sound Of White

*My silence solidifies, until that hollow void erases you, erases you so I can't feel at all.
But if I never fell again, at least that nothingness will end the painful dream, of you and me
If things get real for me down here, promise to take me to before you went away, if only for a day.
If things get real for me down here, promise to take me back to the tune we played before you went away.
And if I listen to, the sound of white, sometimes I hear your smile, and breathe your light.
I knelt before some strangers face, but I'd never have the courage or belief to trust this place
But I dropped my head, cause it felt like lead, and I'm sure I felt your fingers through my hair.*

---

26 Ekim

"Arada beni hatırlıyor musun?"

Harry oturduğu iskemlede gözlerini açarken irkilerek ışığa bakar, ateş canlı bir şekilde yanıyor, yüzüne vuruyorken genç adam dikleşerek döner ve sese bakar: Snape kollarını kavuşturmuş, onu izliyorken Harry fısıldar

"Rüya.."
"Öyle.. Cevap ver.."

Harry sessiz, iskemlenin arkasına tutunarak kalkarken cevaplar

"Hatırlıyorum.. Hatırlamasam seni böyle aynı göremezdim.."

Koyu gözler ona bakıyor, cevap vermiyorken Harry onun önüne gelmiş, konuşur

"Kör oldum Snape.."
"Farkındayım.. Üzüldüğümü söylemem gerek.."

Harry hafifçe gülümser, ellerini ceplerine sokarken cevaplar

"Neden? Bu sayede görüşebiliyoruz-"

"Potter, ben senin kafandayım.. Yaşamıyorum.."
"Biliyorum.. O yüzden kavga etmiyoruz.."

Snape ona bakıyor, cevap vermezken bu o kadar rüyadır ki, Harry onun cevap vermesini isterken sorar

"Canın yandı mı?"

Karşısındaki adam ona bakmaya devam ederken Harry gülümser

"Nasıl bilebilirsin ki, ben bilmiyorum.."

Snape başını sallar, Harry iç çekerek başını eğerken yerdeki parkelere, çoraplı ayaklarına bakar, konuşur

"Burası salon mu? Nerenin salonu burası?"
"Kafanda çizdiğin salon.. David'in evi.."

Harry başını kaldırarak tekrar etrafına bakar, gerçekten de hayal ettiği yeri bulurken dışarı karanlık, dalgaların sesi duyuluyordur, Harry camlara ilerlerken sorar

"Neden hiç rüyamda gündüzü göremiyorum?"

Harry de bilmediği için Snape cevaplayamazken genç adam elini cama bastırır, tüm avucunun içi serin cama dayanırken Harry karanlığı dinliyor, fısıldar

"Uyanmam gerek.."

Ve dönerek ona bakar, Snape hala aynı duruyor, sonsuza kadar da öyle kalacak, ona bakmaya devam ederken Harry gözlerini kapatır..

"Hayır- Hayır Snape hayır!"

Snape irkilerek gözlerini açarken tavana bakar, bir an kimin onu çağırdığını anlayamazken Harry diğer odada bağıryordur, Snape bir an sonra yorganı iterek fırlar ve kapıyı açıp çıkarken odalar karanlıktır, Harry uyansa da bir problem yoktur, ama Snape önünü görmüyor, yine de hızlı adımlarla gidiyorken Potter'ın açık kapısından girerek ilerler, konuşur

"Harry-" Harry yatakta, ona cevap vermezken yorganı itiyor, kurtulmaya çalışıyor, bir şeyleri yakalamak istiyorken inler, acıyla seslenir
"Cevap ver, bir şey söyle-" Snape ne yapacağını bilemeden ona bakarken en son başka birine bakalı çok zaman olmuş, öylece durmaya devam ederken Harry yan döner, kendi içine kıvrılarak boğuk sesler çıkartırken Snape yere çöker, uzanarak onun sırtını örterken Harry gözyaşları olmadan ağlıyor, gözleri görmeden görüyor, kendi Snape'ine bir şey söylemesini söyler..

Snape onu sırtından tutmuş, hafifçe sallayarak uyumasını söylüyorken Harry bir ara uyanır gibi olur, ona dönerken uykulu, sorar

"Snape?"

Snape bir an sesini nasıl tuttuğunu unuttuğunu fark ederken hızla büyüü yapar, o daha konuşmamışken gözlerini kısmış genç adam dikleşiyor, uzanarak onu yakalar, parmakları üzerindeki kumaşı sıkıyor, sorar

"Snape-"

"Benim Harry, sakın ol-" Harry'nin tutuşu bir anda ölür gibi gevşer ve ondan koparken Severus onun koptuğunu hisseder, ama aradan nelerin kaydığını anlamazken uzanarak onun elini yakalar, Harry başını kaldırırken onun boşluğuna bakar..

Oda..

Harry tek dirseği üzerinde dikleşmiş, karanlığa bakıyorken parmaklarına parmaklar geçmiş, tutuyordur, Harry elini çevirerek ona asılıyorken fısıldar

"Severus bana ihanet etti.."

Snape sessiz, yutkunurken Harry başı ellerine eğik, onun gitmesini istemiyor, bu yabancıya anlatıyorken devam eder

"Onu öpmüştüm.. Bir gece.. Bir anda.. Ve cevap vermişti-" gülümser, ona dönerken gözleri hafifçe parlıyor, fısıldar

"Beni kovmadan önce.."

Snape üzüntüyle ona bakıyorken Harry ona bakıyor, göz göze ama görmüyor, gözleri doluyorken başını eğerek konuşur

"Sonra bir gece o beni öptü.. 7. katta geziyordum, uyku tutmamıştı.. O da her zamanki gibi işi olmamasına rağmen geziyordu, karşılaştık, odama gitmemi söyledi, tamam dedim, ama ikimiz de durmaya devam ettik.. O anı hala yaşıyorum bazen, gece maviydi o gece, siyah değil.. Gece mavisini denilen renk oydu belki, ve beni kendine çekti, o an pes etti, bir şeyleri söylemek istedi, biliyorum.."

Snape gözlerini kapatarak nefesini bırakırken Harry ona döner, devam eder

"Ama ne söyledi, hala bilmiyorum.."

Snape gözlerini açar, bir an sessizliği tartarken sonra cevaplar

"Seni öptüğüne göre, kötü bir şey söylemiş olamaz.."

Harry hafifçe gülümser, yavaşça yatmaya başlarken konuşur

"Öldüğüne göre, kötü bir şey de yapmış olamaz.."

Snape onu izlerken el elinden çıkar, Harry yorganını kavrayarak sırtını ona döner ve vücudunu gevşetirken Snape yavaşça kalkar, çıkarak kapıyı arkasından çeker, ama kapatmaz..

S ; Missy Higgins - The Sound Of White

If things get real for me down here, promise to take me to before you went away, if only for a day.

Harry eli duvarda, büyük binanın içinde yürüyorken bu gece serin ama temiz, tüm gençler uykuda, hayvanlar uçuyor ya da geziyor, bu gece her şey temiz havayı içine çekiyor, hayat nadir zamanlarda basılan 'dur' tuşuyla durmuş gibiyken Harry 7. katta, içinde bir heyecan var, bir şeyler olacak, kemiklerine kadar hissediyorken köşeyi döndüğünde koridorun diğer tarafından giren adamı görünce titrer..

Oradadır, onu görmemiş gibi ilerliyor, 1 ay önce yaşanan o bir anlık şeyi yaşanmamış sayıyorken Harry o yanından geçerken gözlerini kapatır, bir şeyler onun ruhundan kendine akar gibi olurken Snape onu geçtiği anda dönerek konuşur

“Bu saatte burada olmaman lazım, Gryffindor’dan 15 puan-“ Harry aldırılmayarak ona dönerken gece ikisinin etrafında, onlarla birlikte döner, yanlarında mavi gece, arkaları karanlık, ama ışık dışarıdan onlara, onlar için vuruyorken Harry ona bakıyor, bu gece tüm renkler birleşmiş, koyu bakışlara yeşiller bakıyor, mavi gece parlıyor, beyaz ay beyaz ışığıyla onların arasına giriyorken Harry bekler, an donarken ona bakar..

Snape onu izliyor, ikisi de birbirlerine bakıyorlarken arada bir şey var, birinin onu çekmesi lazım, Harry yutkunarak onu da durdurmak isterken ağzını açar, saçma bir şey söyleyecek, ama sadece onun yaşadığını görmek isteyecekken Snape ona bir adım atar, araları kapanırken delikanlı nefesi kaymış, başını kaldırır, dudakları örtülürken Harry ona gevşer, kollarını tutar..

Harry kıpırdamaya korkuyor, dudakları ona basılı, ikisi öyle durmuşlarken delikanlı sanki nefes alsaydı her şey çökecek, öylece durmaya, gözleri kapalı beklemeye devam ederken nefes bir yerde onlara bastırır, gerçeği hatırlatırken Harry yavaşça başını çeker, aralarına bir hayatlık nefes girerken Harry kopacaklarından emin, bittiğini anlamış, daha derin bir nefes alarak dudaklarını ondan çekerken o anda saçlarına giren elle başı kaldırılır, dudakları yine örtülürken Harry inleyerek ona kendini bırakır..

Snape onu sıkıca kavramış, parmakları bükülerek onun saçlarını sıkıyorken Harry onun kollarına tutunmuş, uzanarak ona cevap veriyorken birisi baksana bir pencerenin önünde, ay ışığı vururken öpüşen iki kişi görecekti, hayat onları kadraja almış, senaryoyu bitirmiyorken Harry bu sayfadan sonrasını istemiyor, her harfi hissederek kendini ona açarken onun harflerini anlamak istiyor, Snape’in saldırısına cevap veriyorken onun tadı ağzında, ikisinin nefesleri birleşmiş, Harry başı dönerek onun pelerinine asılırken Snape onu belinden sıkıyor..

Harry onun söylemek istediğini anlamıyor, bir anda bunun nereden çıktığını bilmiyorken umrunda olmamasını istiyor ama elinde değil, uzanarak ellerini onun saçlarına sokar, parmak uçları onun siyah saçlarını hissederek, tırnakları saçları ayırırken onun derinlerine iniyor, parmakları tenine bastırıyorken Snape yavaşça ondan ayrılır, ikisi nefes nefese, göğüsleri inip kalkıyor, birbirlerine tutunarak dururlarken başları öne eğilir, Harry alnını onun çenesine dayarken yutkunarak nefesini rahatlatmaya çalışır, saçlarında elleri hissederken kendi elleri onun sırtına asılmış, bir anda gözleri dolarak başını hızla kaldırır ve ona bakarken Snape’i kendine bakıyor bulur, ikisi bir an göz göze gelmiş, Harry neredeyse okuyacak, nefesi kesilirken Snape ondan çekilir, dönerek koridorda giderken Harry kalbi korku dolu, sadece izler..

S ; Secret Garden - Heartstrings

Harry uyandığında yalnız, gece mi gündüz mü olduğunu bilmeden yatağında döner, eli boşluğu bulunca dengesini sağlayarak yataktan iner ve ayakta dururken elleri önünde, yürüyerek cama değer, eğilip camı açar, dışarıyı dinler..

Rüzgar sahile vuruyor, gece kuşları ötüyorken Harry en azından gecede olduklarını anlamış, martılar sessiz, dönerek odada ilerler, adımlarının sessiz olmasına çalışırken kapıyı hissedince çekerek açar, halıya basar..

Snape uyumuyor, onun adımlarını dinliyorken çekingen sessizlik onun odasına ilerliyor, kapıyı açık bulunca bir an durur, sonra kirişe tutunurken fisıldar

"David.."

Snape cevap vermezken Harry içeri bir adım atar, odaya daha önce girmemiş, bir şeye çarpmak istemezken elleri yatağın ayak ucunu bulur, eğilmiş, yatağa tutunarak ilerler ve adamın baş ucuna gelirken fisıldar

"David.."

Snape iç çeker, o tarafa dönerken yeni uyanmış gibi, sorar

"Harry? Ne oldu-"

"İyiyim, bir şey yok.. Çok yorgun musun?"

"Değilim.. Ne oldu?"

Harry sessiz, bir an bekler, sonra sorar

"Dışarı çıkabilir miyiz?"

Snape ona bakarken Harry dudağını kemiriyor, bekler..

Harry montunun önü kapatılıyorken açıklamaya devam eder

"Sadece biraz yürümek, çevreden korkmadan, bir anda içimden bir şey dürttü sanki-" eller kafasına bir bere geçiriyor, kulaklarını kapatırken Harry gülümser, ona bakarak beklemeye devam ederken Snape bir an onun gerçekten mutlu yüzüne bakar, baş parmağı hafifçe alnını sıvazlarken Harry gözlerini kırıştırmaya bekliyor, kıpırdamıyordu, Snape elini çeker ve dönerek portmantoya kendine başka bir mont almaya giderken konuşur

"Dağları tepeleri aşamayız-"

"Dağ tepeye gerek yok, biraz yürüyelim yeter.."

Snape montunu giymiş, yürürken Harry ellerini cebine sokuyor, onun eldivenlerini bulunca gülümser, çıkartarak ona uzatırken Snape esasını çıkartıyor, cevaplar

"Sen giy, elim dolu-" Harry peki diyerek eldivenleri giyerken Snape dönerek kapıyı açar ve dışarı çıkar, ona beklemesini söylerken Harry bekler..

Snape etrafı her şeye rağmen bir kolaçan etmiş, değişik bir şey bulamamışken bu kasabada herkes normal, bu sahilde ise sadece onlar, yan ev şu anda gözükmeyecek kadar uzakta iken Snape kapıyı iterek içeri girer, konuşur

"Gel.."

Harry bekliyor, duyunca atılır ve ona ilerlerken hiç buraya yürümemiş, Snape bir an sonra onun ona toslayacağını biliyor, ama kıpırdamazken gerçekten de Harry bir an sonra ona yapışır, özür dileyerek gerilerken Snape sorar

"Kaç adım yürüdün?"

Harry bir an kaşlarını çatarken geri döner, sonra tekrar ona dönerken cevaplar

"Bilmiyorum.."

"Bir dahaki sefere bilmeyi hatırlarsın.. Gel.."

Ve onu kolundan tutar, çekerek evden çıkarken Harry dikkatli, onunla birlikte yürür..

"Verandadayız.."

Harry tahtaya basıyor, yüzüne vuran rüzgarı hissederken gülümseyerek gözlerini kapatır. Kolu onun elinde, duruyorken elleri havada, fısıldar

"O gece gibi.. Gece mavi mi David?"

Severus o an her şeyi boşverip onu başından çekip öpmek isterken cevaplar

"Bilmiyorum.. Ben o gece orada değildim, mavi gece nasıl oluyor bilmiyorum.."

Harry gülümser, ona dönerken konuşur

"Çok şey kaçırmışsın.. Mavi geceler nadirdir, tıpkı bazı iksir maddeleri gibi.. Bir gün Snape'le mavi gece diye bir şey var mı yok mu onu tartıştığımızı hatırlıyorum, ben var diyordum-"

"Anlaşılabilir.. O ne diyordu?"

"Yok diyordu tabii.. Ama var.. O gece maviydi.."

Snape bir şey söylemezken tekrar yürümesini işaret eder, genç adam adım atarken tahta altında gıcırdayarak hayatı hatırlatır, Harry sahile iner..

S ; Dan Gibson - Florida Dream

Harry ayaklarının altında ezilen çakılları duyumsuyor, yer sertken sorar

"Buradan denize giriliyor mu?"

"Evet.. Ama şimdi değil.."

"Isınırsak giremez miyiz?"

"Potter, kör olduğun için tehlikeli doğa sporlarına mı katılacaksın-"

"Hayır, sadece ben hiç yüzmedim.."

Snape bunu duyunca susarken Harry dikkatli adımlar atıyor, kolunu çevirerek onun koluna girer, montuna parmaklarıyla tutunarak yürümeye devam ederken Snape konuşur

"Belki denenebilir-" Harry gülümseyerek başını kaldırırken Snape cevaplar

"Ama ben girmeyeceğim-"

"Elbette, ama nasıl öğreneceğim?"

"Nasılsa ördek gibi çırpınıp duracaksın, ileri salmam.."

Harry gülerek önüne döner, 'tamam' derken Snape sorar

"Neleri duyuyorsun, tanımla-"

"Neden? Görmüyor musun-"

"Ben görüyorum, ama sen görmüyorsun.. Tanımla.."

Harry sessiz, bir şey demezken dinler..

"Uyuyan martıları duyuyorum sanırım.. Buu buu diye nefes alıyorlar.."

Snape sessiz, yorum yapmazken durmuşlardır, Harry başı yana yatık, dinliyor, devam eder

"Dalgalar şuradan geliyor.. Rüzgar da oradan esiyor, o yüzden hava tuz kokuyor.. Baykuşlar ötüyor, serin bir kesimde olmalıyız.. Zaten kum yok, çakıl bir sahil.."
"Aferin.. Başka?"

Harry gülümser, başını öbür yana yatırarak dinlerken konuşur

"Ağaçlar hışırdıyor, yakında bir yerde ağaçlık başlıyor olmalı.. Belki de bir orman.. Kış ağaçları, kışın bile yaprakları olanlar, çam belki.."

Snape hafifçe gülümserken Harry onun ifadesini görmüyor, anlatmaya devam ediyordur, Snape onun gördüğü dünyayı dinlerken ikisi gecenin ortasında, sahilin kenarında, gecenin renk değiştirdiğini fark etmezler, Harry görmez..

"Yavaş.."

Harry yavaşça otururken geniş veranda koltuğu altında yumuşaktır, genç adam konuşur

"Tüm sahili görebiliyor musun?"

Yanına oturan adam evet derken Harry hafifçe gülümsüyor, sorar

"Sen anlat.. Nasıl görünüyor?"

Snape bir an kelime bulamazken Harry bekliyordur, konuşmaz..

"Şafak söküyor.. Hava hafifçe morlaşmaya başladı, koyu mavi belki.."

Harry gülümser, bir şey söylemezken Snape izliyor, kaşları çatılı, anlatmaya çalışır

"Bulutlar gökyüzünün orta hizasında, sanki ufka çökmek istiyorlar.. Ama güneş onları kovacak gibi.."

Harry gülümseyerek anladığını söylerken Snape dönerek ona bakar: onun beresinin, onun montunun içindeki genç adam rüzgarla pembeleşmiş, yeşil gözleri şafakla parlıyor, izliyorken Snape önüne dönerek devam eder

"Denizin ortasında bir kayık var-"

"Senin mi?"

"Sanırım.. Hiç kullanmadım, hep oradaydı.."

"Senin olmalı.. Bir gün çekeriz belki.."

"Belki.. Belki balık da vardır.."

Harry gülümsüyor, belki derken Snape konuşur

"Bir köpek geldi.."

"Nerede?"

"Demin yürüdüğümüz yerde.. Sarı.. Yan evin köpeği.."

"Buraya gelir mi?"
"Sanmam.. Bana hiç bulaşmıyor.."

Harry gülerek başını sallar, o sırada sabahın ilk martısı duyulurken ikisi de sese başlarını çevirirler. Köpek havlayarak kuşun arkasından koşarken sabah doğar, Snape kalkarken konuşur

"Kahvaltıyı hazırlayacağım.."

Harry başını sallar, oturmaya devam ederken kapının açılışını duyar, dönerken gülümser

"Sağol David.."

Snape bir şey söylemeden içeri girerken Harry tekrar önüne döner, dinler..

Snape yumurtayı tabağa geçirirken dönerek kapının tarafına bakar, tavayı tezgaha bırakıp yürür ve kapıyı iterken konuşur

"Gel artık, dışarıso soğuk-" Harry kalkar ve dönerek içeri girerken takılmaz, nerede ayağını kaldıracığını biliyor, içeri girip artık onun olmuş montunu çıkartırken yürüyor, havayı koklayarak gülümser

"Bugün yumurta günü, yaşasın.. Açım gerçekten-"

"Güzel, belki biraz kilo alırsın.. Merlin biliyor, ihtiyacın var-"

"Besle beni o zaman, açım aç aç aç-"

"Sus Potter-" Harry gülerek montunu çıkartmış, ona dönerken ikisi dururlar: hayat bambaşka, Harry sinirle gülerken elini saçlarına götürür, bereyi çıkartırken konuşur

"Gülüyorum.."

Snape bir şey söylemezken Harry sessiz, eliyle geriye kontrol eder, koltuğu bulunca döner ve geçip otururken kucağında mont, elinde bere, şaşkın, nefes alır..

Harry elinden montun ve berenin alındığını hissederken başını kaldırır, el uzanarak onun saçlarını iter, düzeltirken konuşur

"Gülmen gerekiyor.. Hayatı tekrar hatırlaman gerekiyor, sen mutlu bir adamdın Harry Potter.. Körlük bunu senden almamalı-"

"Ama çok zor-"

"Biliyorum.. Ama özüne vurmadıkları sürece, sen sensin.. Özünü korumak zorundasın.."

"Ne için? Savaş?"

Snape sessiz, cevabı veremezken parmak uçları onun saçlarında, kıpırdamıyordur, Harry başını biraz daha ona kaldırırken başı onun eline dayanır, Snape konuşur

"Daha çok yumurta yemek için.."

Harry hafifçe gülümser, gözlerini kapatırken cevaplar

"Bu şimdilik makul bir sebep.. Ama ilerde ne yapacağım? Herkesin bir 'şey' var Snape.."

Snape irkilerek elini çekerken Harry fark etmemiştir, Snape dönerek masaya giderken konuşur

"Bir gün bulursun.. Kalk.."

Harry onun niye sertleştiğini anlamazken sessiz, kalkar..

"Buraya tatile gelmedin, çalışmamız gerek.."

Harry bir anda kanı donarak başını ona kaldırırken Snape onun ne düşündüğünü, ya da kimi düşündüğünü biliyor, bile bile daha da kendisi olarak devam eder

"Her gün çalışacağız, Remus bana Profesör Snape ile neleri çalıştığınızı anlattı-"

"Artık yapmama gerek var mı?"

"Etrafı göremezken aklını görmem gerek.."

"Snape kadar olamazsın, gereksiz bir çalışma olacaktır.."

Ve tekrar kahvaltısına dönerken Snape şaşkın, 'efendim?' diye sorar, Harry lokmasını çiğniyor, başını tekrar ona kaldırırken cevaplar

"Beni Snape eğitti.. Yıllarca.. Ve onunla savaşır düzeye geldim.. Birkaç kere de yendim.. Snape gelmiş geçmiş en iyi Legilimens'ti, sen öyle olsaydın sen sahalarda olurdun, demek ki değilsin, sen öyle olsaydın Snape seni bulur ve beynini sökerek nasıl yaptığını öğrenirdi, demek ki değilsin, sen öyle olsaydın Snape kenara çekilir ve beni senin eğitmeni isterdi, demek ki değilsin.."

Snape ona bakakalmışken Harry elinde çatalı, lokmasını tamamen yutar, devam eder

"O yüzden gerek yok.. Seni zaten geçebilirim.."

Ve tekrar tabağına döner, peynirini bulup keserken Snape ağzı açık, tak diye kapatır, tabağına bakar..

"Konuşmam seni rahatsız ediyor mu?"

Snape ne gibi diyorken zeytin alıyordur, Harry mendilini katlıyor, parmakları kumaşın yapısını inceliyorken cevaplar

"Snape hakkında.."

Snape başını kaldırarak ona bakar, Harry devam eder

"Neden hep onun hakkında konuşuyorum bilmiyorum.. Ama konuşuyorum, farkındasın.."
"Pek değilim aslında.."

Harry hafifçe gülümser, teşekkür ederken cevaplar

"Sadece.. Yoldaşlıkta onun hakkında konuşamıyoruz, anladın mı? Ben konuşamıyorum.. Ve diğerleri de benim yanımda onun adını ağızlarına almaya cesaret edemiyorlar.."

"Unutuluyor yani.."

"Aslında daha çok *hatırlanıyor*.. Beni gördükçe onu hatırlıyorlar: bir can aldım David.. Ne yapmış olursa olsun, onu öldürdüm.. Ben kimseyi öldürmedim, ama *onu* öldürdüm.."

Snape sessiz, ona bakıyorken Harry mendilini masaya koyar, devam eder

"Ve şimdi.. Böyle bir anda.. Bilmiyorum, o kadar zaman onu düşünmemek için çevreme baktım durdum, ama artık görebileceğim bir şey kalmadı.. Ve beynim devamlı onu düşünüyor, korkunç bir şey bu-"

"O yüzden konuşuyorsun-"

"Evet.. Düşünürsem, içine düşersem, bir daha çıkamayacakmışım gibi geliyor.."

Snape anladığını söylerken Harry sorar

"Konuşmamda mahsur yok yani?"

"Cevap veremeyeceğim konular bunlar Harry.. Ben ne seni, ne de Profesör'ü tanıyordum.. Ama dinleyebilirim.."

Harry gülümser, teşekkür ederken mendilini bırakmış, kalkarak konuşur

"Banyoya gideceğim.. Belki de biraz uyurum, yorulduum.."

"Elbette.."

Harry başını sallar, dönerek yürürken Snape onun adımlarının teklememesinden, merdivene tam zamanında dönüp rahatça çıkmasından memnun olurken uzanarak tabakları alır..

1 Kısım

"Ne yazıyorsun?"

Snape başını kaldırdığında onu arkasında hissederken sorar

"Ne zaman geldin?"

"Biraz önce.. O kadar sessiz mi yürüyorum?"

"Sanırım.."

Harry memnun olur, onun omzuna tutunarak yönünü bulur ve masanın etrafından geçerken elleriyle iskemleyi arar, bulunca otururken sorar

"Ne yazıyorsun? Her gün bir şeyler karalıyorsun-"

"Her gün normal işlerimle uğraşıyorum, ama şu anda Remus'a mektup yazıyorum.."

"Aşk mektubu mu?"

Snape onun muzur tonuna bakarken cevaplar

"Evet.."

Harry'nin yüzü bir anda donarken Snape sırttır, tekrar mektuba dönerken Harry konuşur

"Şaka yaptın.."

"Bilmem, yaptım mı?"

"Yaptın! Yüreğime indi-"

"Sebep?"

Harry de sessiz, sebebi bulmaya çalışırken Snape onun yüzünü inceliyor, mırıldanır

"Git kendine bir uğraş bul Harry.."

Harry başını sallar, kalkarak salona giderken Snape onun gidişini izler, sonra satırlara döner..

Severus mektubunu bitirmiş, şömineye atar, uçuş tozunu da atıp gereken şifreyi söylerken mektup yeşil alevlerin ortasında yok olur, dinleyen Harry mırıldanır

"Uzun süredir sihir hissetmiyorum.."

Severus ayakta, ona dönerken Harry başını onun tarafına çeviriyor, konuşur

"Bir daha asa tutabilecek miyim David?"

Snape sessiz, iç çekerken cevaplar

"Elbette tutacaksın-"

"Fiziki olarak değil, anladın.."

"Anladım, ve tutacaksın.."

Yürüyerek ilerler, esasını çevirerek onun eline bırakırken genç adam parmaklarının arasına konulan tahtayı hissedince nefesini tutar, yavaşça boydan boya asayı incelerken kaşları çatılı, tırnakları asadaki çiziklere takılıyor, konuşmaz..

"Önünde.. Bir şeyi accio ile çağırdığında onun gelişini duymalı, rüzgarı hissetmelisin-"

"Suratıma yapışınca ne olacak?"

"Yapışmış olacak.."

Harry gözlerini devirirken Snape görmüş, şokla konuşur

"Bir daha yap-"

"Neyi?"

"Gözlerini devirmeyi, demin gözlerini devirdin Potter-"

"Öyle mi yaptım-" Harry birden ona gelen adamı hissederken geriler, ama kollar onu yüzünden yakalar, sabitlemişken konuşur

"Bir daha yap-"

"Durup dururken nasıl devireyim-"

"Deminki gibi-" Harry bu sefer içten bir göz devirme yaşarken Snape gülümsüyor, konuşur

"Kasların çalışıyor.."

Harry kaşlarını çatarak dururken Snape tekrarlar

"Kasların çalışıyor.. Gözlerine komut verebiliyorsun sağa bak-"

"Nasıl bakayım-"

"Dene!"

Harry gözlerini yumar, sonra açarken sağa bakmaya çalışır, Snape konuşur

"Çok az, ama yapıyorsun-"

"Bu iyi mi?"

Snape gülümsediğini o anda fark ederken sesi yumuşuyor, cevaplar

"İyi Harry.. Çok iyi.."

Harry bunu duyunca hafifçe gülümserken hala onun elleri arasında, sorar

"Bol bol gözlerimi mi devireyim?"

Snape gülerken başını eğerek, Harry ona yaklaşan alını hissediyorken kendi başını eğerek ona yaklaşır, ikisi salonun ortasında dururlarken asa Harry'nin elinde, gözleri kapanır..

"Accio yastık-" yastık uçarken Harry gözleri kapalı, uçan büyük yastığın rüzgarını duyarken o tarafa dönerek yakalar, Snape güzel derken bu 15. deneyiştir, David konuşur

"Daha küçük objelere geçelim-" ve mutfağa gidip plastik bir kase alırken Harry sorar
"Onu nasıl tutabilirim-"
"Okulda arayıcı olduğunu hatırlıyorum.."

Harry gülerek *gözlerini devirirken* cevaplar

"O oyun bu işe yarayacaksa-"
"Plastik kabı çağır.."

Harry iç çeker ve çağırırken kap Snape'in elinden uçar, Harry'nin kafasına yapışırken genç adam owlar..

Harry kabı havada yakalarken Snape iyi olduğunu söyler, genç adam teşekkür ederken kabı sonunda eline geçirmiş, ne mal olduğunu inceler..

Snape dönmüş, salona gidiyorken konuşur

"Potter, bugün 1 saat kadar yalnız kalabilir misin?"

Harry başını kaldırarak neden derken Snape portmantoyu açıyor, cevaplar

"Alışveriş yapmam lazım.. Evdeki her şey bitmek üzere, sen görmüyorsun.."

Harry hafifçe gülümser, *'tamam'* derken Snape montunu giyiyor, konuşur

"Evi yakma-"
"Denerim.. Bir şey olursa sana nasıl ulaşacağım?"
"Evi yak.."

Harry gülerken Snape bir an ona bakar, sonra döner ve kapıyı açıp çıkar, Harry kapının kapanmasını dinlerken sessiz, elindeki kabı şekillendirmeye geri döner..

S ; William Joseph - Stella's Theme

Harry kabı tezgaha bırakmış, dolabı açarken eğilerek bir an kokulara bakar, sonra dolabın içine doğru ağızıyla bir ses çıkartırken sesi yüksek bir şekilde gider, genç adam dolabın gerçekten boş olduğunu anlarken iç çekerek dikleşir ve iki eliyle kapağı itip kapatır, sonra salona ilerler..

Ev o olmadan boş, Harry bunu nasıl gördüğünü bilmiyorken ilerleyerek merdivenleri çıkar, kendi odasına gidecekken bir an durur ve sağa döner, sonra sessiz, ilerler..

Harry odaya girmiş, bir an göremediği için üzülürken bunu bir test olarak alıyor, Snape burada olsa muhtemelen onu bu odaya sokacak ve bir şeyi kırmamasını isteyecekken Harry kollarını sıvar, konuşur

"Hadi bakalım, anlamazsa kazanırız-" ve içeri adım atarken gözleri kapalı, tüm duyuları ayakta, her adımda yeri tartıyor, eliyle uzanarak etrafı arar..

Genç adamın eli yatağa değince Harry eğilerek yatağın boyunu, yüksekliğini ölçer, geldiği adımları saymış, kafasında odayı çizmeye başlamışken bu evde çizmediği tek yer

burasıdır, başucuna gelince yatağa oturur, ve dikkatli bir şekilde uzanarak eşyaları eline almaya başlar..

İlk olarak eline plastik, uzun bir şey gelirken Harry kaşlarını çatarak kurcalar, bir an sonra küçük bir klik sesi duyarken plastiği kaldırır ve tekrar tekrar basar, klik bir şeyleri açıp kapatırken Harry bir anda anlar, dudaklarından 'ah' sesi dökülürken feneri elinde çevirir, sonra tekrar aldığı yere koyar, yanındaki objeye geçer..

Yandaki obje bir çerçeveyken Harry eliyle boyutuna bakar, çok büyük bir resim olmadığı belli, ama Harry içinde kimi taşıdığını merak ediyorken resmi geçer, başucu lambasını bulurken dokunmaz, sonra çekmeceye geçer.

Genç adamın parmakları çekmeceyi kolaylıkla açar, ama o an açsa bile hiçbir şey yapamayacağını tekrar anlarken kapatarak iter, dönerek odaya tekrar bakar..

Hiçbir şeye ulaşamıyor, hiçbir zaman da ulaşamayacak, bu oda, bu adam, bu ev ona yabancıyken artık hayatı başkalarının elinde, Harry kalkarak yürür ve açık kapıdan çıkarak odasına giderken girer, girdiği an biliyor, kapıyı eliyle iter ve çarparak kapatırken tahtalar gacırdar, ama o aldırıyor, odanın ortasında, ayakta durmaya devam eder..

"Harry?"

Snape eve girmiş, poşetleri bırakarak ilerler, salonu boş bulunca merdivenleri çıkmaya başlar, akşam çökmüş, Snape'in işi sandığından da uzun sürmüşken olgun adam koridorda ilerliyor, konuşur

"Harry-" yürüyerek kapıyı açar, ona bakarken yerde oturuyor olan Harry konuşur
"Dışarı-"

"Özür dilerim, geç kaldım-"

"Umrumda değil, dışarı! Dışarı David!"

Snape kaşlarını çatar, geri adım atarak kapıyı çeker ve dönerek eve bakarken bir değişiklik yok, hiçbir şeyle oynanmamış, Snape yürüyerek odasına girer, girdiği an dururken ileri bakar..

Odada bir şey kıpırdamamış, her şey duruyor, ama başucundaki fener açık, ışığı odayı delip geçiyorken Snape sessiz, omuzlarını indirir..

S ; Evanescence - Lacrymosa

*Now that you're gone, I feel like myself again, grieving the things I can't repair and willing
Blame it on me, set your guilt free, nothing can hold you back now*

Snape yatağında oturuyor, koridorun öbür ucundaki odanın kapısını izliyorken kapı bir anda patlayarak açılır, Snape ayağa kalkarken Harry yüzü yaşlarla ıslak ama yürüyüşü sert ve güçlü, ileri konuşur

"Kendimi öldüreceğim-" Snape şokla ona bakarken Harry ona ilerliyor, toslamak umrunda değilken Snape onu yakalar ve koridorda tutar, Harry ona bakarken devam eder

"Yardım edeceksin-"

"Potter-"

"Edeceksin! Bana yardım etmek için tutuldun-"

"Görmeni sağlamak için-"

"Görmeyeceğim-"

"Bunu bilemezsin-" Harry bir anda güçlenerek onu iter, Snape duvara yapışırken karşısındaki adam kör ama kör olmadan önceki güvenine, gücüne tekrar kavuşmuş, ona bakarak konuşur
"Yardım etmeyeceksen çekil.."

Ve onu geçer, banyoya girerken Snape arkasından bakar..

Snape onu izliyor, parmaklar dolapları açıp kapatırken diş fırçaları, losyonlar, ıvır zıvır devrilerek lavaboya düşüyordur ama genç adam umursamıyorken parmakları neyi aradığını biliyor, o da bir erkek, bulduğunda jileti yakalarken bileği o anda yakalanır.

Harry'nin bileği güçle sallanırken jilet banyonun diğer köşesine, Harry'nin *görmediği* bir yere uçar, Snape neredeyse bağırarak sorar

"Sen bu musun-"

"Ben öldüm! Farkında değil misin-"

"Hala yaşıyorsun Potter! Hala nefes alıyorsun-"

"Ve?! Kim için? Savaş için! Sizin kışkırınız için! Hiç kör olmak nasıl bir şey düşündün mü-"

"Her gün-"

"Ama bilmiyorsun! Herkes kör olmak nasıl bir şey, bunu düşünüyor, ama *bilmiyorsun!* Önümde bir hayat yok! Bir gün bir yerde beni çağıracaklar! Bir gün Yoldaşlık tamamen bittiğinde, hepsi sırayla öldürüldüğünde sıra bana gelecek-"

"O zaman ölmek daha iyi değil mi?!"

Harry kaşlarını çatar, Snape devam eder

"O zamana kadar beklesen, belki görürsün-"

"Belki-"

"Evet, belki! Belki savaş da kazanılır-"

"Nasıl! Dumbledore öldü, McGonagall öldü, SNAPE öldü! Snape'i Voldemort bile öldürmedi, ben öldürdüm!"

"Aynı şekilde Lord'u da öldüreceksin-"

"Öldüremem! Artık birini öldüremem, bittim-" Harry suratında patlayan darbeye gerilerken dengesini kaybeder, yere çakılırken kafası lavabonun kenarına çarpar, Snape hızla nefes alırken Harry yerde, bakışları boş, fısıldar

"Bir tokadı bile bastıramıyorum-" Snape yere çökerken Harry ona döner, Snape fısıldar

"Özür dilerim, özür dilerim Harry-"

"Önemli değil-" Snape uzanarak onun başına bakarken Harry hala şokta, ileri bakıyordur, nefesleri yavaş çıkıyor, öylece duruyorken parmaklar yarasına bakıyordur, Harry fısıldar

"Nasıl olur ki, olmaz-"

"Olur Harry, lütfen bana güven-"

"Artık kimseye güvenmiyorum David.. Son güvenimi ben öldürdüm.."

Snape inlerken Harry başını ona çevirir, Snape sorar

"O kadar mı seviyordun bu adamı? Bu kadar?"

Harry sessiz, başını sallarken Snape iç çekerek onu izler, Harry başını çevirerek diğer tarafa bakınırken elleri yerde bir şey arıyordur, Snape uzanarak onu ellerinden yakalar, bileklerini çekerken konuşur

"Hayır dedim! Ne yapmam lazım ikna olman için, Snape'i mezardan mı çıkartayım!"

"Yapabiliyorsan yap,-"

"İkna olacak mısın?"

"Kavga edeceğim kesin.."

Snape onun aklının son damlasını kaybetmesini de istemiyor, iç çekerken konuşur

"Hadi Harry, gel.. Uyuyalım-"

"Beraber mi-"

"İstiyorsan evet.. Yalnız değilsin, anlaman lazım-"

"Yalnızım David.. İçime kimseyi almıyorum artık, seni bile.."

Snape ona bakıyorken sessiz, cevaplar

"Ben özel değilim-"

"Değil misin? Beni hayatta sen tutuyorsun.."

Snape gözleri görmeyen adama bakıyorken konuşur

"Sen kendini hayatta tutuyorsun.. Ben yemeklerini yapıyorum.."

Harry hafifçe güler, 'öyle olsun' derken Snape ona destek olur, kaldırırken devam eder

"Bir daha seni yalnız bırakmayacağım-"

"Kendimi öldürürsem sana haber veririm-"

"O zaman nasıl öldüreceksin?"

Harry sessiz, cevap vermezken Snape içinde bir yerlerde hala yaşamak isteyen çocuğa bakar, Harry ona dönük, ayakta, başı zonklayarak ölmek istiyorken Snape eğilerek onun dudaklarını örter, Harry'nin nefesi kesilir..

S ; Missy Higgins - The Sound Of White

And if I listen to, the sound of white, sometimes I hear your smile, and breathe your light.

Harry başı havaya kalkmış, nefes almazken Snape yavaşça onun dudaklarından çekilir, ama o anda Harry bir adım atarak ona yapışır, adamı kendine çekerken Snape ona istediğini verir..

Harry elleri onun göğsünde, kazağı parmakları arasında tutarken Snape onu belinden kavramış, öylece duruyordur, David'in hakkı daha ileri gitmiyorken Harry yavaşça onu tekrar öper, sonra ayrılırken fısıldar

"O kadar ümitsiz vakayım desene.."

Snape bir şey söylemezken döner ve onu bileğinden tutarak çeker, Harry onu takip ederken ikisi sağa giderler..

Harry odaya girmişken konuşur

"Ben bugün odana girdim-"

"Bir şey buldun mu?"

"Hayır.. Çerçeve kimin resmi var?"

"Bir arkadaşım.. Bana dön-" Harry ona dönerken eller hırkasının fermuarını indirir, omuzlarından sıyırırken Harry sorar

"Çok arkadaşın var mı? Kimse bizi ziyarete gelmiyor-"

"O arkadaşım öldü.. Çok arkadaşım yok.."

Harry 'oh'larken üzgün olduğunu söyler, diğer kol da çıkarken konuşur

"Çocukların yok.. Karın da olmadı mı?"
"Biraz önce öpüşmedik mi?"
"Ama ben kızları da öptüm.."

Snape bildiğini söylerken onu çevirir, iterken Harry yatağa değer, yavaşça alçalırken konuşur

"Aslında bunu yapmak zorunda değilsin-"
"Zorundayım, gecelerin daha zor geçiyor-"
"Ne gibi?"

Snape onu çevirir ve üzerini örterken cevaplar

"Kabuslar.. Bağırışlar,-"
"Gerçekten mi?"
"Gerçekten.."

Ve yatağın diğer tarafına gider, üzerini çıkartmaya başlarken Harry sesleri dinliyor, göz kapakları ağırlaşırken fısıldar

"Beni öldürmediğin için teşekkürler.."

Snape cevap vermezken Harry uykuya dalar, eli yastıktan yanına kayarken Snape onu izler..

S ; William Joseph - Stella's Theme

Snape onun kalktığını duyumsarken uykulu, sorar

"Nereye-"
"Tuvaletim geldi-"
"Harry-"
"Gerçekten.. Uyu.."

Onu omzundan bastırır, adımları sessiz, uzaklaşırken Snape tekrar uykuya dalacağını sanmıyor, ama bir süre sonra sızarken onun dönüşünü duymaz..¹

Harry odaya girmiş, gecenin zifir karanlığı onu etkilemiyor, yavaş adımlarla ilerlerken David'in düzenli nefesleri onun uykuya daldığını gösteriyordur, Harry sessiz, fısıldar

"Accio David'in asası-" ve yüzüne yapışacak çubuğu hızla yakalar, elini indirirken açık camı kapatmak için büyüü yapar, asayı elinde çeviriyor, yatağa ilerlerken yavaşça oturur, yorganın içine girer, ona dönerken konuşur

"David-" Snape hımlarken Harry mırıldanır

"Asan bende-"

"Kapa çeneni Potter-" Harry gülerken yerleşir, asa elinde, göğsünde tutuyor, dönerek başucuna bırakırken asanın arka ucundaki kazıntıyla bir anda donar, nefesi kesilirken asa elinden düşer..

---

¹ He has always been a light sleeper, but Potter's steps have always been lighter.
You Never Sleep Deep, Awakencordy, 2007

S ; Evanescence - Lacrymosa
Blame it on me, set your guilt free, nothing can hold you back now

---

"Uyan- UYAN!"

Snape ne olduğunu anlamadan uyanırken ışıkları yanık, esasını da yüzüne doğrultulmuş bulur, Harry sanki görüyor gibiyken Snape sorar

"Harry?"

"Bu asayı nereden buldun-" Snape kaşlarını çatarken sakın, cevaplar

"Benim asam, bulmadım-"

"Yalan söyleme! Nereden buldun bunu-"

"Benim diyorum, neden yalan söyleyeyim-"

"Bu Snape'in asası!"

Snape donarak ona bakarken Harry kızgın, kolu gergin, ona *bakar*.

"Ne demek o Snape-"

"Bana laf oyunu yapma! Nereden buldun bu asayı, cevap vermezsen seni öldüreceğim-"

"Birini daha öldüremezdin hani-" Harry atılarak onu doğrultmuş omuzlarından yakalar, çekerek asayı boğazına dayarken öfkeli, cevaplar

"Seni öldürebilirim. Snape'e ne yaptın! Asasını nasıl aldın! O gün onda bir şey mi vardı-
SENİN YÜZÜNDEN Mİ ONU ÖLDÜRDÜM-" Snape ondan çıkan çığırtağı hissediyorken konuşur

"Sakinleşmezsen bir şey öğrenmeden beni öldüreceksin-"

"Ölmelisin belki de! CEVAP VER!"

Snape korkuyor, ama cesur olması lazım, dikleşirken cevaplar

"Onun Snape'in asası olduğundan nasıl emin olabilirsin Harry? O asa hep benim yanımdaydı-" Asa genç adamın elinde döner, ve ona arka ucunu gösterirken Harry onu iter, diğer eliyle asanın ucunu kazırken konuşur

"Burada bir kazıntı var, iki diş, yılan gibi-" Snape kaşlarını çatarken Harry tırnaklarını geçirerek indirir, devam eder

"Asayı kazı, özü açılmışken kanına batır-" Snape sanki hayalde, fısıldar

"Ve yapan sana bağlansın-"

"Aynen öyle! Ne olursa olsun bu asayı, sahibini hissederim! Snape'e ne yaptın! O gün onda bir gariplik vardı!"

"Asaya bunu ne zaman yaptığını sorsam, Snape esasını bırakmazdı-"

"Bir kere bıraktı-" Snape hızla ona bakarken Harry sessizdir, yutkunur, sonra hatırlarken tekrar onu yakalar, asayı boğazına bastırırken konuşur

"Cevap. Şimdi."

Snape ona bakıyor, yataktayken dikleşmeye başlar, Harry onu boğazından yakalamış, geri adım atarken bir an etrafını görmediğini hatırlamış olacak, omuzları düşer, ama sonra tekrar asayı kavrarken Snape konuşur

"Harry, sakın ol.."

Harry onun sesini duyunca gözleri büyüyerek geriler, asa elinden düşerken elleri titriyor, fısıldar

"Hayır-"
"Evet,-"
"Hayır! Nasıl! Hayır!"

Yere eğilerek asayı arar, elleri asanın yanında ama ona ulaşmıyorken Snape de eğilir, asayı bularak ona verirken konuşur

"Lütfen, dinle-" asayı tahmin ettiği gibi iki kaşının arasında bulurken Harry nefes nefese, ona bakıyor, fısıldar
"İspatla-"
"Legilimens."

Harry yere yığılırken titriyor, fısıldar

"İmkansız-" Snape onu yakalamış, başını kavrayarak onu yere yatırırken eller zayıf, bakışlar tavana bakıyor, konuşur
"Bunca yıl- bunca gün-"
"Geçti Harry-" Harry onu başından yakalar ve kendine çekerken dudaklarını kendine bastırır, şu anda umrunda değil, deliler gibi tadını ona benzettiği adam gerçekten o, Harry onu kendine çekerek yere daha da yatarken Snape onun üzerine geçer..

Harry ona asılıyor, tutunuyor, hayatı ondan çekiyorken ikisi nefes nefese, her şeyleri birbirine geçiyor, birleşiyorken Harry inleyerek başını çevirir, karanlığı değişmiyor, nefeslerini düzenlemeye çalışırken konuşur

"Öldüreceğim-seni-" Snape sessiz, onun çenesini öpüyor, saçlarını okşayarak fısıldar
"Yine mi-" Harry ona dönerken tokadı basar, bağırır
"Nasıl acı çektim haberin var mı! Beni aldattın-"
"Aldatmadım! Biliyorsun-"
"Şimdi biliyorum! Bana neden haber vermedin! SENİ ÖLDÜRDÜM!"

Onu üzerinden iter, yatağa tutunarak kalkarken inanamıyor, yatağa girer, yorganı tepesine çekerek tortop olurken titriyor, sakinleşmeye çalışır..

"Harry-" Harry ondan kaçarak yorganı daha da çekerken sanki gece ve sanki gerçekten karanlığın içinde yatıyor, kendini inandırmaya çalışırken Snape yanına oturmuş, yorganı çekmeye çalışarak konuşur
"Aşağıda öleceksin-"
"Umrunda sanki-" Yorgan çat diye çekilirken Harry yüzünden yakalanır, Snape konuşur
"Böyle bir saçmalığı bir daha duymayacağım. David seni tutamaz, David sana bir şey emredemez, ama ben yaparım. Bir daha kesici delici bir şeyin yanında seni yakalarsam seni bodrumdaki direğe bağlar, yemek ve suyu boğazından tıkarak yaşamayı sağlarım, anladın mı beni Potter?"

Harry sessiz, konuşmuyorken parmaklar çenesini daha da sıkar, Harry cevaplar

"Anladım! Kızgın olan benim-"
"Gizlediğim için olabilirsiniz, ama körlüğün ya da şimdiki niyetim hakkında konuşursan kafanı kıracağım, darbenin nereden geleceğini nasılsa görmüyorsun-" Harry ona bir tane çakarırken Snape inler, Harry bekler, ama bir an sonra atılarak sorar
"Nerene vurdum, gerizekalı, cevap ver görmüyorum-" Harry bir anda örtülen dudaklarıyla irkilirken beden onu geriye yatırır, üzerine eğiliyor, onu sahiplenirken Harry elinde olmadan inler, ellerini onun saçlarına sokarken yorgan aralarından çekiliyor, kayar giderken ikisi de görmez..

S ; James Blunt - Goodbye My Lover

*Did I disappoint you or let you down? Should I be feeling guilty or let the judges frown?
'Cause I saw the end before we'd begun, yes I saw you were blinded and I knew I had won
So I took what's mine by eternal right, took your soul out into the night
It may be over but it won't stop there, I am here for you if you'd only care
You touched my heart you touched my soul, you changed my life and all my goals
And love is blind and that I knew when my heart was blinded by you
I've kissed your lips and held your head, shared your dreams and shared your bed
I know you well, I know your smell, I've been addicted to you
I am a dreamer and when I wake, you can't break my spirit - it's my dreams you take
And as you move on, remember me, remember us and all we used to be
I've seen you cry, I've seen you smile, I've watched you sleeping for a while
I know your fears and you know mine, we've had our doubts but now we're fine.*

İkisi sakinleşmiş, Harry yorgun, yaşadıkları ruhunu yoruyor, elleri onun saçlarında, kıpırdamıyorken Snape yanındadır, yanındadır, Harry elini onun yüzüne indirirken gözleri kapalı, fısıldar

"Anlamıştım aslında.."

Snape'ten usul bir 'hım' duyulurken genç adam devam eder

"Davranışların.. Duruşun, devamlı tetikte oluşun.. 'Potter'ların.."

"Neden bir şey söylemedin?"

Harry hafifçe gülümsüyor, onun yanağından parmağını indiriyorken cevaplar

"Hayır diyebilirdin.. Ben o değilim diyebilirdin-"

"Ki derdim-"

"Dememen için söylemedim.. Bilmiyorum, büyü çalıştı belki, seni hissettim.. Devamlı senin hakkında konuşuyordum, işkence olmalı-"

"Oldukça.."

Harry gülümser, memnun olduğunu söylerken Snape bir şey söylemez, ikisi tekrar susarlar..

"Durumu iyi mi?!"

Harry revire dalmış, ilerliyorken herkes ilerdeki bir yatağın başında toplaşmış, ona bakmadan uğraşiyor, bir şeyleri kurtarmaya çalışıyordur, Harry yatağa gelince sorar

"İyi mi?"

Poppy onu görünce başını kaldırırken cevaplar

"Hayır-"

"Nasıl 'hayır'-" McGonagall onu çekerken Harry bağırır

“Öldüremezsın-“

“Kimse onu öldürmüyor Bay Potter, sakin olun-“ Harry onu ittirir, yatağa giderken konuşur

“Snape-“ Ama yaralı adam ona cevap vermezken Harry iç çekerek Poppy’nin yaptıklarını izler..

“Snape.. Hey..”

Snape başını o tarafa çevirirken Harry gülümsüyor, uzanarak onun saçlarına elini sokarken fısıldar

“Nasılsın? Poppy’i çağırayım mı?”

Snape gözleri kısılı, onu izlerken Harry baş parmağıyla onun saçlarını tarıyor, ikisi sessiz, birbirlerine bakıyorlarken Harry uzanarak onun dudaklarını örter, iskemlesinden kalkarak ona eğilirken eli uzanarak asayı onun başucuna bırakır, Snape onun elindeki kesigi ve kanı fark etmez..

Harry yavaşça başını çekerken ona bakıyor, fısıldar

“Gideyim.. Birileri mutlaka beni arayacaktır..”

Snape cevap vermezken Harry iç çekerek onun saçlarını çeker, konuşur

“Bir gün bana cevap verebileceğin bir gün olacak.. İnanıyorum.. Davranışlarınla, sözlerinle, bakışlarınla.. Sadece öpmek yetmeyecek..”

Snape onu izliyorken Harry hafifçe gülümser, sonra döner ve yürüyerek uzaklaşırken Snape gözlerini kapatarak tavana döner, yapacaklarını düşünürken kapının kapandığını duyar..

“CEVAP VER! BU SEN OLAMAZSIN!”

Snape gülerken, *gülerken* ona lanet savururken Harry hızla asasını kaldırır ve duvar çeker, inanamıyor, inanmamak için kendini zorluyorken bağırır

“KORKAK!”

Ama Snape cevap vermez, yeni bir lanet atarken Harry afallamış, gözleri sinirle dolu, onun lanetini tekrar etkisiz hale getirirken cevaplar

“Bir şey söyle, belli et!”

“Etmiyor muyum?”

Harry inanamıyor, bir anda içinde doğan öfkeyle asasını savururken çıkan yeşil ışığı görünce bağırır ama durduramaz, Snape yere düşerken Harry gözleri kocaman, ağzı aralık, anlamaya çalışır..

S ; Missy Higgins - The Sound Of White

If things get real for me down here, promise to take me to before you went away, if only for a day.

If things get real for me down here, promise to take me back to the tune we played before you went away.

Harry yatakta uyandıığında yalnız, dışarıdaki martıları duyuyor, eliyle yorganı iterken Snape'in yeri hala ılık, yeni kalkmış olacak, Harry yan dönerek onun yastığına elini koyarken olanları anlamaya çalışır..

Snape yaşıyordur. Nasıl olduğunu Harry bilmese, içinde bir yerlerde umursamasa dahi, Snape yaşıyordur.

Snape bu kadar gündür ona bakandır. Yemek yapan, eğiten, sahilde gezen..

Harry sahildeki geceyi hatırlarken tekrar gülümser: o gece de mavidir, emindir.

Snape aşağıda kahve koyuyor, sahildeki martıları izliyorken başını eğerek kapağı kapatır, makineyi iterek çalışmasını sağlarken kutuyu da kapatıyor, diğer eliyle alnını sıvazlarken olanları düşünür..

Şimdi ne yapacaklardır? Her şey o kadar karman çorman olmuştur ki, Snape'in hiçbir fikri yokken David ve Harry anlaşılan iki arkadaş, Potter ve Snape yaşanmamış bir ihtimal, Harry ve Severus ise bir kör ile bir ölüyken Snape kendi kendine gülerek kutuyu rafa koyar-

"Gülüyorsun.."

Snape irkilerek dönerken ona bakar, saçları karma karışık, üzerinde sadece atleti, altında da pijaması olan adama bakarken Harry devam eder

"Güldüğünü hiç duymamıştım.. Neye gülüyorsun?"
"Bize.. Halimize.."

Harry gülümser, 'uygun' derken Snape konuşur

"Ne olacak Potter?"
"Snape olunca Potter mı oldu, savunma mekanizması mı?"
"İkincisi.."
"Savunacak bir şey var yani.. Körden mi korkuyorsun?"

Snape gözlerini devirirken Harry cevap bekliyordur, Snape cevaplar

"Hayır.. Senden korkuyorum.."

Ve döner, çekmeceyi açarak çatalları çıkartmaya başlarken sırtında onun elini hissedince donarak başını kaldırır, Harry arkasında, konuşur

"Ölmek sana yaramış.."

Ve uzanarak onun ellerini kavrar, çatalları elinden masayı kurmaya götürmek için alırken Snape dönerek onu kendine çeker, dudaklarını örterken Harry çatalları tezgaha bırakır, bıraktığından emin olunca ona döner, Snape sırtarak onu öperken Harry de gülüyor, ona tutunur..

Harry tezgaha dayandırılmış, elleri mermerde, başını diğer yana çevirirken konuşur

"Severus-" Snape hım derken onun belindeki parmaklarını sıkar, Harry yutkunurken inler

"Biri geliyor-"

"Ne demek biri geliyor-" o sırada kapı vurulur, Snape çekilerek ona bakarken Harry nefeslerini düzenliyor, başını dikleştirir, Snape dönerek ondan uzaklaşır ve kapıya giderken kapıyı aralar, ona bakan gülümseyen bir surat görürken kaşlarını çatar..

"Merhaba David, nasılsın?"

Snape ona bakıyor, sessiz, cevaplar

"İyiyim Caitlin.. Bir şey mi oldu?"

"Olmadı, olmadı.. Nasıl olduğunu görmek istedim, ayrıca bunu getirdim-" elindeki kaseyi uzatır, Snape kapıyı bırakıp alırken konuşur

"Bunları bana getirmene gerek yok-"

"Öyle şey mi olur, komşuyuz, miden biraz kadın yemeği görsün.. David, bu akşam bize gelmeye ne dersin? Akşam maç da var, Mark devamlı konuşuyor, en azından siz konuşursunuz, ben de örgü falan örerim, ne dersin?"

Snape onun sesindeki 'lütfen'e bakarken geride bir şeyler devrilir, Snape hızla o tarafa dönerken Caitlin sorar

"Konuğun mu vardı-" Snape ona cevap vermeden içeri döner ve yürürken Harry elini sallıyor, iyi olduğunu söyler, Snape onun eline, ve açık ocağa bakarken uzanarak ocağı kapatır, kaseyi de tezgaha bırakırken Caitlin içeri gelmiş, gülümser

"Arkadaşını da getirirsin David, çok güzel olur, 4 kişilik yemek yaparım, merhaba, ben Caitlin, David'i devamlı rahatsız eden komşusuyum-" Snape konuşacakken Harry onu geçer, elini ortaya uzatırken gülümser

"James.."

Caitlin onun kör olduğunu anlar, ama Snape'in sandığının aksine hızla ilerler ve elini onun eline verip sıkarken konuşur

"Memnun oldum James.. David'i akşam bize gelmeye ikna etmeye çalışıyorum, ne dersin? Seninle de tanışırız,-"

"Çok güzel olur Caitlin, ben onu ikna ederim-"

"Sevinirim, akşam 7?"

"Elbette.."

Caitlin tamam diyerek döner, Severus'a el sallayıp ilerler ve kapıyı arkasından kapatırken Harry konuşur

"Beni arkadaşlarıyla tanıştırmalıydın-"

"Onlar arkadaşım değil-"

"Öyle görünmüyor.. Kadın çat diye eve girdi,-"

"Çünkü arsız-"

"Çünkü daha önce de girmiş, belli.. Onunla mı birlikteydin?"

Snape gözlerini devirerek tezgaha giderken Harry konuşur

"Görmüyorum-"

"Belki.."

Harry kaşlarını çatar, elleri beline giderken Snape sessiz bir şekilde gülümsüyor, tavaya yumurtaları kırıyordu, Harry sesi usullaşmış, sorar

"Severus?"

"Hayır değilim.. Caitlin 12 senedir Mark ile evli, ve mutlular.. Köpekleri bile var.."

"Köpekleri bile varsa kesin onunla birlikte olmamışsındır, evet."

Snape gülümser, spatulayı alırken Harry sorar

"Biriyle birlikte oldun mu? Uzun zaman oldu-"

"Potter, biz birlikte olmadık bile, bu sorular nereden çıkıyor?"

"Aklımdan-"

"Belli, ama sormana hak verdim mi?"

"Vermedin mi?"

Snape tavayı alır, masaya giderken konuşur

"Otur hadi-"

"Cevap ver. Engelliye cinsel taciz var bu evde, her şey olur-"
Snape gülerek onu geçer, masaya giderken Harry de kendi kendine gülümser, sonra dönerken konuşur

"Nereye baktığımı bile bilmiyorum, nereye döndüm-"

"Bilmiyorum, kendin öğren-"
Harry ona bir surat yapar, ama görüp görmediğinden emin olmazken elleri önünde, dümdüz gitmeye başlar, adımlarını sayıyor, yeri kontrol ediyor

Yine tosladın-"

"Belki seni arıyordum?"

Ve onu öperken Severus diğer elinde tava, açıkta tutuyor, onun öpüşüne karşılık verir, sonra geçerek tezgaha giderken Harry iskemlesini bulur..

"Akşam ne giyeceğiz-"

"Gitmiyoruz Potter-"

"Gidelim! İnsan içine çıkmam lazım, onlara göre Harry Potter değilim, James'im, bir şeyi devirsem *'aman tanrım savaşı bu adama mı bırakıyoruz'* zimbirtısı olmadan sadece *'kör adam tanımadığı evde bir şeyi devirdi'* olacak-"

"Tamam, tamam-"
Harry gülümser, çatalını alarak önüne dönerken cevaplar

"Beni o kadar seviyorsun işte, köpekli ailelere bile gidiyoruz.."

Snape cevap vermiyor, ekmek alırken Harry sessizdir, sorar

"Severus?"

Snape yine bir şey söylemez, ekmeğini ikiye bölerken Harry gülümser, tabağına döner..

"Neredesin-"

"Göz kaslarını kullanabiliyorsun, ama göremiyorsun.. Horcrux'a dair ne hatırlıyorsun Potter?"

Harry bodrumdaki kütüphaneye girdiğinde bir anda gelen sorulara bakarken eli kapıda, cevaplayamaz, Snape kitabı masaya bırakır ve halıda ilerler, onu kolundan tutup kütüphanede ilerletirken konuşur

"Anlatman gerek.. Anlamadan ben sana anlatamam-"
Harry başını sallar, ama yine de konuşmazken Severus oturmasını fısıldar, ikisi kanepeye çökerlerken Harry elleri bacaklarında, sesi kuru, başlar

"O kadar tehlikeli durmuyordu.. Öyle olduğunu bilmeme rağmen.."

"Neye benziyordu?"

Harry hafifçe gülerken ona döner, cevaplar

"Fener.. Kandil daha doğrusu, hep yanıyordu,-"
"Ve sen söndürdün-"
"Evet.. Gözlerim de söndü.."

Snape anladığını söylerken mırıldanır

"Horcrux'u bir daha canlandırmamız imkansız,-"
"O yüzden de görmem imkansız, biliyorum.."

Snape iç çekerken ona döner, cevaplar

"Neden buradasın peki? Benim bir çare bulmak için çabalayacağımdan emindin-"
"Hala eminim.."

Severus ona bakarken Harry yere bakıyordur, Snape uzanarak onun başını tutar, kendine çevirirken konuşur

"Bana bak.."

Harry gözlerini açar, tam karşısına bakmaya çalışırken Snape fısıldar

"Anılarımı görmeyi başardın, belki şimdiki de görürsün, bu evi, şu anı, *Legilimens*-"
Harry onun bacağını sıkarken büyü ona geçer, genç adam sessiz, nefes alır..

"Harry, Harry-" Harry iyi olduğunu söylerken ağlıyor, ama yüzünde bir gülümseme, başını ona kaldırarak fısıldar

"Sahil muhteşem Severus.. Renkler, deniz-" Harry başını eğerek gözlerini silerken Severus ona omzundan sarılır, başını öpüyorken mırıldanır

"En azından görebiliyorsun.. Bir şekilde.."
"Değil mi? Bu da bir şeydir, ev çok güzel.."

Severus bildiğini söylerken Harry onun kolunun altında, ikisi belki de ilk defa şimdi birbirlerine destek oluyorlar, Harry iç çekerek başını onun omzuna bırakırken diğer adam düşünceli, kitaplarını izler..

"Potter, gidiyor muyuz gitmiyor muyuz, karar ver-"

"Gidiyoruz, ben hazırım-" Snape merdivenlere döndüğünde Harry'i iniyor görünce genç adam sorar

"Pantolonu kot çektim, kazaklarımın hepsi de ona uyar nasılsa, parlak sarı falan değilim, değil mi?"

"Hayır, koyu yeşilsin-"

"Güzel.. Gözlerim parlar.."

"Gözlerinin parlamasının ne gereği var?"

"Ne kadar yakışıklı olduğumu hatırlarsan bana olan kızgınlığın geçer.. Çünkü kızacaksın, Caitlin'e ne götürüyoruz ayrıca?"

"Hiçbir şey?"

Harry onun göğsüne vurur, ilerlerken konuşur

"Evde yaşam var, biliyor.. Dolapta bir şey yok mu-"

"Dün kek aldım-"

"Olmaz, başka?"

Snape gözlerini devirir, dolaba giderken açıyor, mırıldanır

"Patates var Potter, *mükemmel*-" eğilip alırken Harry onu çeker, sorar
"Mısır var mı?"
"Mısır."
"Mısır, patlayanından? Maça gidiyormuşuz, yersiniz-"
"Beni maç izleyip mısır yerken düşünebiliyor musun?"
"Hayır, ama ben yapamayacağıma göre, sen yapacaksın.. Nerede?"

Onu geçip ilerlerken Snape ondan nefret ettiğini söyler, dolaba gider..

S ; Rod Stewart - A Kiss To Build A Dream On
So, give me your lips for just a moment and my imagination will make that moment live
Please give me what you alone can give: a kiss to build a dream on.

"Merhaba Caitlin-"
"Hoş geldiniz James, David, gelin-Mark! Çocuklar geldi!"

Harry gülümserken dönerek eşine bakar, Snape iç çekiyorken Harry elindeki poşeti uzatır

"Mısır getirdik Caitlin-"
"Harika, bizdeki bitmişti, gelin, David evi biliyorsun- MARK!"

Caitlin evin içinde kaybolurken Snape onun başını çevirir, hızlı bir legilimensle evi gösterirken Harry rahatlamış, önüne dönerek yürür, Snape de kapıyı arkasından kapatırken *çocuklar içeri girer..*

Harry yemeğin enfes olduğunu söylüyorken Mark ve ikisi kolayca anlaşmışlar, sohbet lige kaymış, Harry durumların pek de değişmediğini öğrenmişken Snape onu izliyor, dinliyor, arada sırada söze giriyorken Caitlin mutfakta tatlıları hazırlıyordu, Harry gülerken maçın başladığı anonsu duyulur, üç adamın başı da o tarafa dönerken Mark sorar

"Sana ne yapalım James, bir şey lazım mı-"
"Hayır iyiyim, duymam yeterli, David sen geç, ikiniz takılın, ben Caitlin'e yardım edeyim.."

Ve kalkar, o tarafa giderken Mark hayran, fısıldar

"Sanki gerçekten görüyor.. Ne kadardır kör?"
"Uzun zamandır.. Geçelim hadi-" Kalkar, salona giderken Mark da kalkıp birasını alır, onu takip eder..

Harry tabakları getirmişken Caitlin gülerken konuşur

"Gerek yok James, ben alırdım-"
"İşe yaramak benim için daha önemli, nereye koyayım-"
"Dümdüz git, tezgah önünde-" Harry ilerler ve tezgahı bulunca koyar, Caitlin pastanın üzerini süslüyor, sorar
"David oldukça iyi görünüyor, sebebi sen misin?"

Harry gülümserken lavaboyu bulmuş, ellerini yıkayarak cevaplar

"Umarım öyleyimdir, göremiyorum.."

Caitlin de gülerek ona bakar, sonra salona bir bakış atarken mırıldanır

"David buraya taşındığından beri arada sırada bize gelir, zorla getiririz daha doğrusu.. Hep lanet, sessiz bir adamdır, ama şimdi Mark'la birlikte maç izliyor, ve *izliyor*.. Ayrıca bütün yemekte de seni izledi.."

Harry ona döner, 'öyle mi' derken Caitlin gülümser..

Snape *bira* almak için kalkmış, mutfağa gelmişken Mark çoktan maça kaptırmıştır, olgun adam mutfağa girdiğinde ikisini lavaboda bulurken sırtlar dönüktür, Caitlin yıkıyorken Harry elinde bir havlu, onu dinliyordur, genç kadın konuşur

"Sen o espriyi yapınca dönüp sana bir bakışı vardı, görmem lazım-" Harry onun uzattığı tabağı alıyor, sorar

"Nasıldı?"

"Çok.. *Güzeldi*.. Başka kelime bulamıyorum, hani bazen istediğin her şey orada olur, ama o farkında olmaz ya, öyle bir bakıştı.. *Serbest* bir bakıştı.."

Harry tabağı kuruluyor, kendi kendine gülümserken tabağı çevirir ve diğerinin yanına koyar, el yordamıyla düzeltip yeniyi beklerken Caitlin devam eder

"Devamlı gözlerini izliyor, çok romantik-"

"Gözlerimi? Emin misin-"

"Eminim, devamlı izledi durdu-"

"Kazak ortaya çıkartmıştır-"

"Hem de nasıl.."

Harry gülerek sıradaki tabağı alırken Caitlin sorar

"Ee, birlikte misiniz? Yoksa aranızı yapmaya yardım edeyim mi?"

Harry gülümsüyor, tabağı kurularken cevaplar

"Aslını istersen, ben de bilmiyorum Caitlin.. Ama birlikte gibiyiz.. Yaklaşık 6-7 senedir birlikteyiz aslında.."

"Uzunmuş!"

Harry gururla gülümserken tabağı çeviriyor, cevaplar

"David'i elde etmek adına, az bile.. 10 senede *belki* yatarız.."

Caitlin gülerken Harry ona dönerek sorar

"Ne?"

"Evli olmanın bana öğrettiği bir şey varsa James, o bakışla 10 seneden önce birlikte olursunuz, emin ol.."

"Bahse girer misin?"

"Girerim, nesine?"

"Sen kazanırsan bütün ligi izlemeye geliriz-"

"Anlaştık, sen kazanırsan?"

"Bize de bir köpek alacaksınız.."

Caitlin gülerek elini ona uzatır, ikisi el sıkışırken Snape dönerek salona gider..

"Sağol Caitlin, tatlı muhteşemdi-" Harry yürüyorken Mark'ın çektiğini görmediği sehpaye takılır, düşerken kollar onu yakalar, kendine çevirerek dikleştirirken Harry owluyor, Mark fırlayarak özür diliyorken Caitlin yoldaki şeyleri çekişiyor, sorar
"Bir şey oldu mu, buz-"
"İyiyim, çarptım sadece-" o sırada Severus onun önünde, konuşur
"Biz eve gidelim, yeter, çok yoruldu-"
"Yorulmadım-"
"Yoruldu, gözlerinin altı morarmış, yürü-" Harry iç çekerken ona dayanır, Snape onu çevirerek yürütürken konuşur
"Teşekkür ederim Caitlin, Mark, güzel bir geceydi-" ikisi başlarını sallarken Mark yine bekler, Caitlin endişeyle izlerken Severus cevaplar
"İyi, bir şeyi yok, derisi kalındır-" Harry heylerken Caitlin gülümser, öne geçerek yürür ve kapıyı açar..

Harry eve giriyorken gülümseyerek konuşur

"Gerçekten güzel bir geceydi, somurtma-"
"Somurtmuyorum-"
"Canım yanmadı, iyiyim-"
"Topallıyorsun-"
"Çünkü ayakkabıma taş girdi-" eğilir ve ayakkabıyı çıkartıp çevirir, taş yere düşerken Harry dikleşiyor, konuşur
"Düzeldim.. Hadi uyuyalım, yoruldum gerçekten.."

Snape iç çeker, gitmesini söylerken Harry sorar

"Sen?"
"Ben, ne?"
"Sen gelmeyecek misin? Ya da ben gitmeyecek miyim-"
"Gitmeni söyledim zaten-"
"Hangi yatağa?"

Snape ona bakıyor, sorunun anlamını, ağırlığını biliyorken cevaplar

"Kendi yatağına.."

Harry başını sallar, dönerek merdivenlere giderken Snape gözlerini kapatır, görmez..

9 Kasım

"James! James-" Harry başını kaldırırken Snape de o tarafa döner, Harry kalkarken kapıya gidiyor, açar, rüzgar yüzüne çarparken Caitlin gülerken konuşur
"Bak, kim geldi-" o anda neşeli bir havlama duyulurken Harry gülerken kapıya tutunur, Snape arkasından geliyorken Harry sorar
"Nerede-"
"Burada, düz gel-" Harry ilerleyerek verandayı geçer, aşağı inerken çakıllarda ilerler, o anda bacalarına bir köpek dolanırken Caitlin konuşur
"Kız, bizimki de erkek, belki çocukları olur-" Harry eğilerek köpeği severken onun kulaklarını kaşır, köpek onu yalayarak alışıyorken Caitlin dönerek David'e gülümser, Snape başını sallarken Harry ve kızı birbirlerine alışır..

"Adını ne koyalım Severus-"
"Köpek senin Potter-"

"Hayır, ikimizin.. Ne koyalım? Güzel bir kız bu, çok enerjik, ve beni koruyacak-koruyacaksın değil mi kızım-" Harry biraz daha onunla oynarken Snape konuşur
"Bodruma inmesi yasak-"
"İndirmeyiz.. İnmeziz değil mi? İnmeyiz-" onu kaşırken Snape gözlerini devirerek merdivenlere gider, konuşur
"Yukarıdayım.."

Harry ona cevap vermezken Snape dönerek o tarafa bakar, ilk defa cevap almamışken sessiz, kaşlarını çatarak merdivene geri döner..

11 Kasım

Severus tek başına kahvesini yapmış, cama gidiyorken dışarıdaki adama bakar..

Harry bütün gün dışarıda, köpekle birlikte oynuyorken köpek hala isimsizdir, Harry onun da teklif etmesini bekliyorken şu anda elindeki plastik topu tüm gücüyle atıyor, arayıcının köpeği ona çekmiş, altın renkli uçan topu hızla havada yakalayıp ona geri getiriyorken Snape kupasından bir yudum daha alır..

Harry 2 gündür köpekle, dışarıyla, hayatla meşgulken Snape'e seslenişleri azalmış, çarpmaları neredeyse yok olmuşken Severus onun buraya alıştığını ve yavaş yavaş mutlu olmaya başladığını görüyor, bunun hakkında ne düşüneceğini ise bilmiyordu..

Dışarıda, bu denizin ötesinde bir yerlerde insanlar geceleri endişeden uyuyamıyor, kitleler ölüyor, korku her yerde, bir savaş devam ediyorken Severus o savaşın ne zaman kapılarına dayanacağını bilmiyor, korkuyordu..

Harry gülerek kapıyı açar ve içeri girerken konuşur

"Severus görmem lazım, o kadar hızlı ki, hemen getiriveriyor-" ve montunu çıkartırken ses duymayınca başını yana yatırır, sorar
"Severus?"

Cevap gelmezken Harry kapıyı yavaşça kapatır, eliyle gelmesini işaret ederken köpek sessiz, elinin altına girer, Harry onu kaşır, fısıldar

"Severus nerede tatlım-" köpek ayaklanır, yürürken Harry onun tasmağını tutuyor, onu takip eder, ikisi merdivenleri çıkarlar..

Harry köpekle birlikte odaya girmişken köpeği kapı tarafına çevirir ve iter, hayvan serbest kalmış, ilerler ve aşağı inerken Harry yavaşça ilerler, yatağın kumaşına dokunarak onun ne tarafta olduğunu anlarken o tarafta alçalır, onun nefeslerini dinliyor, uyuduğunu anlarken hafifçe gülümser, fısıldar

"Köpeği seviyorsun.."

Ve bir an daha onu dinler, sonra ilerleyip çıkar, basamakları inerken Severus'un o yokken Harry'e bakabileceğine inandığı tek şeyin yanına gider..

Harry salonda, öylece oturuyorken evde çıt çıkmıyor, köpek ayaklarının dibinde yatıyorken Harry öylece boşluğa bakıyor, bekliyordur ki yukarıdaki adım seslerini duyunca dikleşir, onun gelmesini beklerken gerçekten birkaç saniye sonra adımlar merdivene gelir ve inmeye başlar, Harry o tarafa dönerken gülümseyerek konuşur

"Günaydın.. İyi uyudun mu? İhtiyacın vardı-"
"Niye?"
"Dün bütün gece iksir yaptın.. Duydum.."

Merdivendeki adımlar dururken Harry ayaklanır, köpeğin üzerinden geçerek merdivenlere giderken konuşur

"Duş alacağım, uyanma diye bekledim.."

Snape tamam derken Harry onu geçerek yukarı çıkar, Snape sessiz, yerdeki köpekle göz göze gelirken sarı golden retriever ona bakıyor, usulca başını yana yatırır, Snape başını çevirir..

S ; Secret Garden - Heartstrings

Harry duştan çıkmış, aşağıdaki müziği duyarken kendi kendine gülümser, Snape yine et yapıyor olmalıdır, kapıyı açık bırakıp bornozunun kemerini sıkar, koridora çıkarken halı ıslak ayaklarındaki nemi alır, genç adam iki adım attığında nefesi ona çarparken döndürülerek geriye dayandırılır, dudaklarının önünde dudaklar, sıcak nefesi ona çarparken Harry kalbi deli gibi çarpıyor, titrer, o anda dudakları örtülürken genç adam onda şarabın tadını alıyor, inlememek için kendini zor tutar..

Harry belinden boynuna çıkan eli hissederken el havadan inmemiş, bornozuna bastırarak yukarı çıkmıştır, genç adam yanarken alnını onun alnına bastırır, fısıldar

"Sebep?"

Boynundaki ılık ten sıkılıyor, Harry duvara dayanırken Severus önünde, cevaplar

"Beni dinliyorsun.."

Harry anlamamış, nefesleri karışık, başını ona kaldırırken Severus tam önünde duran yüze bakıyor, artık traş losyonları aynı, ikisi aynı kokuyor, ama Harry her zamanki gibi bunu da daha iyi taşıyorken cevaplar

"Ben seni hep dinliyorum-" Harry boynundaki nefesle inlerken eller teni daha da sıkar, Harry onu kendine bastırıyor hissederken nefessiz kalmış, başını duvara bırakır..

"Severus, bu bir fragman olmasın lütfen-" Snape onun boynunu öpüyor, cevap vermezken sol eli onun göğsünden iner ve bornozu açıp onun omuzlarından bırakırken Harry nefesi boğazında kesilmiş, konuşur

"Kendimi bilmiyorum, ne haldeyim-"

"Yeterince mükemmelsin-" Harry o an hayatının en büyük uyarılmışlığına ulaşırken gözleri daha da kararır, onun boynuna tutunarak sakinleşirken Severus onu çevirir ve odasına sokar..

"Bırakma-kaçarsan gidersin-" ikisi öpüşüyorlarken Harry onun saçlarına asılıyordur, Severus cevaplar

"Kaçmıyorum-"

"Kaçarsın, kaç gündür kaçırıyorsun-"

"Düşünüyordum-"
"Sen benim elimdeki tek şeysin, uzaklaşma benden-"
"Arkadaşların var-" Harry onu soyuyor, umursamazken cevaplar
"Onlar bunu anlayamayacaklar, hiçbir zaman-" Severus kazağı çıkarken cevaplar
"Köpeğin var-" Harry kazağı kenara fırlatır, neyin düştüğüne aldırılmazken ona bakar
"Ciddi olamazsın-" Severus cevap vermezken Harry onu iter ve yatağa oturtur, üzerine çıkıyor, tekrar yatağa bastırırken ona eğiliyor, dudakları birbirine neredeyse değecek, fısıldar
"Kıskandın, köpeği-"
"Ben öyle bir şey yapmadım-"
"Yaptın, sus-olacağını bilsem evi hayvanat bahçesine çevirirdim-"
"Potter-" Harry onu öpererek yatağa bastırırken bir anda ipler kopar, Snape atılarak onu çevirir ve üzerine geçerken Harry'nin elleri çalışmaya devam eder, ikisi savaşırken sevişir, yer ararlar..

Harry inliyor, elini geri atar ve yatağın başına vururken can acısıyla irkilir, elini tekrar göğsüne çekerken dudaklar eline bastırır, Harry gülerken diğer eliyle gözlerini siliyor, konuşur

"Seni görmediğimde mi ancak serbest oluyorsun-"
"Belki-" Harry içine gireni hissederken ağız açıp başını bırakır, yutkunurken Snape onun nefesini izliyor, dudaklarıyla boynunu takip ederken Harry her yanının yandığından emin, fısıldar
"Ne görüyorsun, bilsem-" Dudaklar tenine 'hmm'larken cevaplar
"Alev.. Sıcak, kalp-" Harry gülümserken dudaklar göğsünün solunu öpüyordur, genç adam onun başını kavrarken onu sonra tekrar dudaklarına çıkartır, fısıldar
"Yanmaya da devam ediyorum-"
"Görüyorum-" ve iter, ikisi de bir ses çıkartırlarken gözler kapanır, Snape onun gördüklerini görürken başını ona eğer..

"Severus, biraz-ben-" Severus onun üzerinde, dirseği yastıkta, Harry onun sırtına asılmışken bir an sonra boğazından tok bir ses çıkarak ona bakar, o anda boşalırken Snape onu sıkıyor, daha da sıkar, Harry gözleri açık, kilitlemiş bir halde duruyorken Snape hafifçe gülümser, diğer eliyle onun saçlarını okşarken Harry konuşur

"Sen-" Snape 'şışt'lerken onu sıkmaya devam eder, Harry inatla gözlerini kapatmazken kalçasını sıkar, Snape ağız aralanır, gözleri kapanarak başını eğerken Harry onu izliyor, yutkunur, üzerindeki adam inlerken Harry onu inletmiş, gözleri doluyor, elini onun saçlarına sokar..

"Severus?"

Severus yanında yatıyor, uykuya dalmak üzereyken Harry onun saçlarını okşuyor, Severus o bunu yaptığında eli hiç itmiyorken Harry mırıldanır

"Bir şey söyleyeceğim, ama o an söylemediğim için kızmayacaksın.."

Snape gözlerini açar, ona bakarken sorar

"Başkasını mı hayal ettin?"

Harry saçlarını çatarak 'hayır?' derken Snape sorar

"Nedir peki? O anda söylenmeyecek kadar büyük?"

Harry bir an daha kıvranır, sonra cevaplar

"Biraz önce.. O an.. Gördüm.."

Snape kaşlarını çatar, neyi gördüğünü sorarken Harry konuşur

"Seni.. Her şeyi.. O an gördüm, görebildim, üzerimde, bana bakıyordun, gülümsedin, gülümsediğini gördüm-"

"Gözlerini kırpmadın-"

"Tekrar gider diye korktum-" Snape dirseği üzerinde dikleşiyor, ona bakarken sorar "Ve?"

Harry sessiz, hafifçe gülümserken cevaplar

"Gitti.. Yavaş yavaş tekrar karardı.."

Snape ona bakıyor, ağız aralıkken Harry sorar

"Kızdın m-" o anda ona yapışan dudaklarla ne olduğunu şaşırırken Snape onun yüzünü tutuyor, sıkıyor, tüm gücüyle öpüyordur, Harry boşuk bir sesle geri uzanırken diğer eli üzerinde hisseder, sıkış tam yerinde, tam şeklinde, Harry hala genç, sertleşirken inler, onu itmeye çalışıyor ama dudaklar izin vermezken el işine devam ediyordur, Harry vahşi yardım sayesinde bir an sonra onun yüzünü iter ve dirseğini geri bükerek yastığı sıkar, titreyerek boşalırken Snape konuşur

"Gözlerini aç-" Harry gözlerini açarken çıkarttığı ses Snape'in anlamasını sağlar, profesör dönerek yataktan çıkar ve odada ilerliyor, yerden onun bornozunu alır, giyerek bağlar, merdivenleri inerken Harry nefes nefese, görebildiği tavana bakar..

50.

S ; Saybia - In Spite Of

*In spite of the fact that I am learning every day, I know it ain't all bad,
I know that ain't all bad, if I look in the right direction.*

"Sen duyguları olan bir adamsın, hissediyorsun.."

Harry koltukta oturuyor, sessiz, dinliyorken Snape salonun ortasında, gelip gidiyor, düşünüyor, toplamaya çalışırken devam eder

"Horcurx, Lord'un Horcrux'u ise bu özelliklerden yoksun.. Lord hissetmez, duygulanmaz, bunu yapmasını sağlayacak olan özelliklerinden kendini arındırmıştır, horcruxları da bunu doğal olarak taşımaz.."

Harry başını sallar, devamını beklerken Snape onun önünde durur, sehpaye otururken ona bakarak konuşur

"Lord'un sahip olmadığı şekilde duygulara sahip olduğunda, kendine has alanın, horcruxun giremediği alan serbestleşiyor.."

Harry kaşlarını çatar, Snape onun gergin ellerini yakalar, dizleri üzerine koyarken tekrar açıklar

"Kör olduğundan beri depresifsin.. Kötü şeyleri düşünüyorsun, bir türlü rahatlayamıyorsun.. İntikam ya da karanlık için kemiriyor.. Ama bir saat önce öyle değildin, aklın serbest kaldı, düşünmedin ve mutlu oldun.. Özün serbest kaldı.."

Harry ağzı açık, öylece dururken görmüyor, ama anlıyor gibi olmuş, bu onu her şeyden çok korkutuyorken sesi çatlak, sorar

"Yani-"

"Evet.. Hep istediğin oldu: Lord'a benzemediğini sana sigortalayacak bir özellik.. Kendin oldukça, hissettikçe, yaşadıkça görebileceksin.."

Harry inleyerek nefes almaya çalışan bir ses çıkartırken parmakları bükülerek onu sıkar, sonra elleri kalkar, daha yukarı çıkar, omuzlarına geçerek kalkar ve ona sarılırken Snape onu tutuyordur, Harry bir an sonra ağlamaya başlarken tüm gücüyle onu sıkar, fısıltıları teşekkür ediyor, ona sığınyorken Severus onun sırtını sıvazlıyor, geçtiğini söyler..

15 Kasım

"Severus! Köpek yastığı kemiriyor!"

Yukarıdan bir şeyler devrilirken Harry gülerek onun aşağı inmesini bekler, bozulmamış kanepede oturmaya devam ederken mutluluğu o kadar yüksektir ki, bugün 3 saattir kesintisiz görüşe kavuşmuşken Severus'u yanından bir an ayırmamış, adam tuvalete gidince bile onu taciz etmişken Severus iniyor, konuşur

"O köpeği kovacağım-" ama odanın bozulmadığını, hayvanın usul usul plastik kemiğini kemirdiğini görürken gözlerini devirerek son basamakları da iniyor, konuşur

"Bütün gün dip dibe mi gezeceğiz Potter-"

"Evet, üstelik koltukta sevişeceğiz, yeni açılar görmem lazım-" Snape 'bak sen' diyerek mutfağa giderken Harry arkasından geliyor, onu görerek yakalar ve çevirir, tezgaha dayarken konuşur

"Tezgah da olabilir-" Snape tek kaşını kaldırırken cevaplar

"Tezgahta benimle sevişebileceğini mi düşünüyorsun?"

"Ben her şeyi düşünürüm, sevişmesek de seni inletebilirim en azından-"

"Beni?"

Harry sırtıyor, bahsi görmüş, onun dudaklarına uzanırken cevaplar

"Seni.."

Ve onun pantolonunun düğmesini açar, fermuarı indirip elini içeri sokarken Snape gözlerini kapatır, yine de inlemezken Harry onun boynunu öpüyor, fısıldar

"İlacım gibisin.. Sana dokununca her şeyi görüyorum Severus.."

Ve onu sıkarken Severus başını ona çevirir, mırıldanır

"Sırf bu yüzden benim yanımda kalacaksın-" Harry 'hıhım' derken onun dudaklarını öper, Snape ağzını açarak ona izin verirken Harry onun pantolonunu ittirir, yere düşürürken onu soğuk mermere dayıyor, tekrarlar

"Seni seviyorum ben.. Ve bu yüzden görebiliyorum.."

Snape onun ağzına bir ses çıkartırken Harry gülümseyerek diğer eliyle onun saçlarını yakalar, onun başını geri çekerek boynunu açar, dudaklarını bastırırken Snape hiç böyle

bir şey yaşamamış, kimse onu böyle istememiş, kimse onu böyle almamış, boğazından bir ses çıkarken Harry fisıldar

"Bu inlemek değil sevgilim.."

Ve onu tekrar sıkarken Snape gözünün önünde ışıklar, başını ona çevirerek dudaklarını yakalarken inler, Harry zaferle onu daha da kavrarken ikisi birbirlerine asılırlar..

Snape banyoya çıkmışken Harry yemeği hazırlıyor, köpek bacaklarının arasında geziyorken birden kapıya giderek havlar, Harry o tarafa dönerken bir an sonra kapı vurulunca genç adam yürüyerek gider ve kapıyı açar, Remus'u görünce donarken gri saçlı arkadaşı ona bakıyor, konuşur

"Harry, çok iyi görünüyorsun.. Nasılsın?"

Harry iyi olduğunu söylerken Remus sorar

"Girebilir miyim?"

"Evet, elbette, geç-" ve çekilir, Remus içeri girerken Harry kapıyı kapatır, Remus ilerliyor konuşur

"David nerede?"

"Yukarda, duş alıyor.."

Remus 'ah'lar, sonra Harry'e dönerken sorar

"Sen nasılsın? Alışabildiğini umuyorum, ama duruşun, hareketlerin alıştığını gösteriyor.. David bir şeyler buldu mu?"

Harry ona bakıyor, bir an dururken sonra cevaplar

"Hayır.. Araştırıyor.."

Remus başını sallar, Harry onun ifadesini dikkatle izliyorken yukarıda kapılar açılmıştır, David'in sesi sorar

"Kim geldi-"

"Remus.."

Ve sonra döner, sanki görmüyormuş gibi el yordamıyla ocağı kapatırken adımlar aşağı iniyordur, konuşur

"Lupin.."

Remus ona döner, gülümserken cevaplar

"Harry çok iyi görünüyor David.."

Severus yürüyor, bir an Harry'e bakarken genç adam dönmüş, koltuklara gidiyordur, Snape konuşur

"Olabildiğince.. Bir şey mi oldu?"

Remus sessiz, başını sallarken cevaplar

"Olmadı.. Kontrole geldim.. Durumlar nasıl diye.."

Ve işaret ederek ölümler olduğunu gösterirken Harry her şeyi izliyor, konuşmaz, Snape sessiz, ayaklarının dibine gelen köpeğin başını kaşırken Remus'u izler..

Harry kalkmış, altın topu alarak dışarı çıkmışken köpek de onu takip etmiştir, Remus sorar

"Öyle çıkması güvenli mi?"

Severus cevap vermez, bardakları doldururken Remus çayını alıyor, konuyu değiştirir

"Severus, durum gittikçe kötüleşiyor.. Dün son Horcrux'u da öldürdük, daha doğrusu Ginny öldürdü-"

"Ve o da öldü.."

"Evet.. Harry'e söyleme lütfen, bunu bilmeye hazır değil.."

Severus demin çoktan öğrendiğini söylemezken çayını karıştırıyor, cevap da vermez..

"Ginevra Nagini'yi öldürdükten sonra bir şey alabildiniz mi? Yılandan?"

"Hayır.. Ginny'nin bedenini kurtardığımız için şanslıyız, Voldemort her yanı kasıp kavuruyor, yılanını öldürmemiz onu çok sinirlendirdi-"

"Haklı, o yılan onun en değerlisi.."

"Ve şimdi de zaman geldi işte.."

Severus iç çekerken ona bakıyor, cevaplar

"Ne yapmamı istiyorsun? Vakit geldi Harry diyip onu yollamamı mı? Nasıl yapacak?"

"Bilmiyorum Severus-"

"Ama gelip istemeyi biliyorsun-"

"Bir şey olması gerekiyor! İnsanlar o burda diye ölüyorlar-"

"İnsanlar o gitse de ölecekler-"

"Ama bir şeyler olması lazım-"

"Çık dışarı-"

"Severus, sakın ol-"

"Olmam, dışarı! Gözünü kan bürüdüğünde, esasını nereye çevireceğini bile bilmeyecek! Onu göndermek ölüm olur-"

"Onu göndermemek de ölüm olur-"

"En azından bir umut olur-"

"Severus, umut yok! Harry hep kör olacak!"

Severus ona bakarken Remus iç çekerek kupasını masaya bırakır..

Birkaç defter sonra kullanacağım şarkı oldukça özel bir şarkı.. 'Tatu - 30 Minutes', özellikleri olan bir şarkı olmasına rağmen, şimdiye kadar hiç tam o 'istediğim' şeyi yazamadığım bir şarkı.. Hiç o an gelmedi, bir gün ona özel bir 405, ona özel bir HP olacaktır, ama şu an da uygun bazı şeylere..

"Ve?"

"Ve'si, kovdum, gördün.. Gördün mü?"

"Yarı karanlık.. Ama gördüm.. Ne olacak?"

Severus onun karardığını biliyor, Remus'tan nefret ediyorken cevaplar

"Bir şey olmayacak-"

"Severus dışarda bir savaş var, ve görüyorum-"

"Neden Lupin'e söylemedin o zaman?"

Harry sessiz, ona bakarken Severus devam eder

"Sen de gitmek istemiyorsun-"

"Dönmek istemiyorum evet, ama bu yapmamam gerektiği anlamına gelmiyor-"

"Hiçbir yere gitmiyorsun! O kızgınlıkta kör olursun-"

"Belki de olmam-"

"Kızgınlık Lord'un duygusu Harry! Öldürmek onun, intikam onun.. Gece siyahı kadar kör olacaksın.."

Harry iç çeker, bir şey söylemezken başını sallar, Snape dönerek yemek hazırlamaya gider..

16 Kasım

Harry dün geceden beri görmüyor, yatağında yatmış, boş boş tavana dönük duruyorken Severus'un bodrum kapısını açıp kapattığını, ve merdivenleri çıktığını duyar, yorganı üzerinden iter..

S ; Tatu – 30 Minutes

*Out of sight, out of mind, out of time to decide
Do we run? Should I hide? For the rest of my life?
Can we fly? Do I stay? we could lose, we could fail.
In the moment it takes, to make plans or mistakes*

*30 minutes, a blink of an eye, 30 minutes to alter our lives
30 minutes to make up my mind, 30 minutes to finally decide
30 minutes to whisper your name, 30 minutes to shoulder the blame
30 minutes of bliss, thirty lies, 30 minutes to finally decide.*

"Severus?"

Severus yatağın başında, ona dönerken Harry eli kırışte, bakışları boş, vücudu gergin, duruyorken Snape cevaplar

"Harry.."

Harry içeri bir adım atar, şimdiye kadar sadece o gün dokunduğu adama yürürken sorar

"Görebilir miyim? Lütfen.."

Snape gözlerini kapatır, uzanarak onu pijamasının belinden çekerken Harry ona geldiğinde uzanır, ikisinin dudakları birleşirken Harry kollarını onun boynuna dolar..

İkisinin nefesleri karışıyor, Harry yutkunuyorken Severus konuşur

"Bir daha kendini tutmayacaksın-" Harry tamam derken eli onun saçlarına girerek tekrar ona dolanır, ikisi sertçe öpüşüyor, hangisinin üstte olacağı belli değilken tırnaklar kazakları çeker, tenleri sürter, her karar onları şekillendirirken Harry başını geriye bırakır, kendini ona açarken fısıldar

"Ben seni seviyorum, başkasını değil-" ve ona döner, cevap beklemeden dudaklarını kapatırken Severus'un elleri onun kalçasını sıkıyor, onu yatağa bastırır..

Severus uyuyor, Harry uzanarak onun tenini öper, yüzünü izler, her şeyi hafızasına kazırken sevdiği adam uyanmaz, Harry artık sessiz yürüyebilenlerden, dönerek çıkar ve kapıyı arkasından kapatırken merdivenleri iner, köpeği sessiz, onu takip ederken bir an sonra Harry Potter yok olur, kimse fark etmez..

"Harry!"

"Harry gerçekten sensin-" Genç adam ona sarılan kollara cevap veriyorken konuşur

"Çatışmaya mı gidiyorsunuz-" Ron evet derken sesi öfke dolu, cevaplar

"Sen yapmasan da ben geberteceğim o pislği-"

"Sakin ol Ron-"

"Nasıl olayım, kardeşim onun uğruna öldü-"

"Kardeşin bizim uğrumuza öldü.. Öyle düşün.. Herkes bizim için bir şeyler parçalıyor, fedakarlık yapıyor.."

Harry bir anda arkadaşını daha net gördüğünü fark ederken her şey aydınlanır, bağırır

"Buldum!"

Diğerleri neyi bulduğunu anlamazken genç adam sevinçli, konuşur

"Gidelim hadi-"

"Şimdi mi?!"

Harry adamın bağırışını duyarken her zaman sakın bir şekilde can alan adamın sinirinin bozulduğunu anlamış, daha da mutlu olurken her yeri görüyor, gördüğünü hala kimse bilmiyorken o telaş arasında sormak da unutulmuş, Remus geride, Harry onu umursamıyorken bağırır

"Benden uzak durun-" Ron cevap verecekken Hermione ona asılır ve geri çeker, Harry önüne döndüğünde Lucius'la yüz yüze gelirken gülümser..

17 Kasım

S ; Missy Higgins - The Sound Of White

If things get real for me down here, promise to take me to before you went away, if only for a day.

If things get real for me down here, promise to take me back to the tune we played before you went away.

And if I listen to, the sound of white, sometimes I hear your smile, and breathe your light.

Severus aşağıda açılıp kapanan kapıyı duyuyor, yatakta dönerken seslenir

"Harry?"

Aşağıdan benim cevabı duyulurken köpek yürüyor, bir yerlere oturuyordur, Severus tekrar yatakta döner ve gözlerini kapatırken adımlar yukarı çıkıyor, odaya girer, Snape tek gözünü açarak ona bakarken Harry montunu çıkartmış, kazağını da çıkartarak yatağa ilerliyor, konuşur

"Hey.. Ben mi uyandırdım?"

"Evet.."

Harry gülümser, kazağı yere atmış, pantolonundan da kurtulur ve yatağın yanında bıraktığı pijamasını giyer, atleti üzerinde, onun yanına girerken yatak sıcaktır, Snape yerleşirken sorar

"Lanet hayvan rahatladı mı-"

"Oldukça.. Uyu hadi-"

"Bu saatte mi?"

"Ben yorgunum.. Uyuyalım.."

Snape iç çeker, yan dönerek kolunu onun belinden geçirir, gözlerini kaparken Harry gülümsüyor, gözlerini kapar..

Severus aşağıdaki kapının devamlı surette vurulmasına gözlerini açarken Harry derin bir uykudadır, diğer adam dönerek kalkar ve çıkar, aşağı inerken köpek sessizdir, Snape yürür ve kapıyı açtığı anda Remus'u görünce kır saçlı adam konuşur

"O nerede?"

"İçerde.. Ne oldu?"

Remus ona bakar, sonra kaşlarını çatarken elindeki zarfı uzatır, konuşur

"Buraya son gelişim, Harry benimle anlaşma yaptı.. İkinizden biri ortaya çıkana kadar kimse sizi bulamaz.."

Snape kafası karışmış, zarfa bakarken üzerinde 'Harry' yazıyordu, profesör şimdilik açmazken Remus hafifçe gülümsüyor, konuşur

"Sağol Severus.. Her şey için.."

"Kendini öldürmeye mi gidiyorsun?"

"Hayır, tatile.."

Ve cisimlenerek yok olur, Snape kafası karışık, dönerek evde yürürken zarfı açar, içindeki gazeteyi çıkartır..

Harry yatakta yanına giren adama dönerken ne olduğunu sorar, Severus cevaplar

"Bir şey yok.. Remus geldi.."

Harry aşağıda kasılırken 've?' der, Severus yorganı çekmiş, yerleşirken konuşur

"Bugün yataktan çıkmasak olur mu?"

Harry gülümseyerek başını kaldırır, ona bakarken cevaplar

"Olur.."

Severus güzel derken derin bir nefes alarak gevşer, dudakları onun alnında, mırıldanır

"Yıllarca bunu dinleyeceksin.."

Harry gülerek onun göğsüne tutunurken cevaplar

"Yıllarımız olsun da.. Dayanırım.."

Severus onun başını öper, bir daha konuşmazken gelecek yıllarda bu olaya dair bir kere bile ağzını açmaz, Harry de bir daha hiçbir zaman ondan habersiz evi terk etmezken bu adamdan ilerisini görmüyor, görmek de istemiyor, martıları dinler..

THE END

Bitirdiğim için memnun olduğum bir senaryo oldu.. Değişik dengeleri vardı, ölüm Snape'i değiştirebilecek tek şey, körlük ise Harry'nin düşüncelerini oturtacak bir etkendi.. İkisi de geliştiler, başka bir senaryoda saçma sapan duracak şeyleri bu senaryodaki değişimleri, gelişimleri ve etkileri altında, inandırıcı bir şekilde sundular..

Körlüğü yazmak zordu, ve aslında orijinal planıma göre Harry gerçekten de hep kör kalacaktı, ama serinin ana fikri olan duygu ve onun gücü konusu bu senaryoda kullanılabilir bir şeye dönüştü, ve böyle uyguladım..

Ben memnun kaldım, umarım sizler de bazı şeyleri tekrar düşünmüş, bazı şeyler için şükretmiş, ve iyi vakit geçirmişsinizdir..

Awaken

28 Mart 08
Devam ediş - 21 Ekim 08
26 Ekim 08

Merhaba,

Okuduğunuz Şeyden memnun kaldıysanız bir yorum bırakmanız beni oldukça memnun eder.

.pdf'lerin arkadaşlar arası dolaşacağını ve o süre içerisinde sitenin iç adreslerinin değişebileceğini hesaba katarak yorum için size iki yol vereceğim;

a. Mail.

Bana her zaman awakencordy@merkez-masa.com yoluyla ulaşabilirsiniz.

b. Site.

Bu hikaye Verankton'a bağlı, mutlaka orada bir yorum formu vardır, oraya gidebilirsiniz:
<http://verankton.merkez-masa.com>

Fazla zahmetli, farkındayım, ancak çalışmayan bir servis sunmaktan iyidir diye düşünüyorum.

Yorum gönderseniz de, göndermeseniz de, umarım okuduğunuzdan hoşnut kalmışsınızdır ve umarım ben Şu anda daha güzellerini yazıyorumdur.

Teşekkürler,

Awakencordy

Site: <http://merkez-masa.com>

Bu hikayenin geldiği alt site: <http://verankton.merkez-masa.com>

Her hakkı saklıdır.